٢٥٩

[illegible]
5/ [illegible] 10/2000.

—

Already verified. by somebody.

* திருப்புகழ் (பக்கம் 51க்கு பிறகு)
[illegible] உள்ளது.

[illegible]
20/11/2000

Dr K. ராஜேஸ்வரி

DR. K. Rajeshwari

கொங்கணவர் பஞ்சபாசணக் கட்டு

சிட்ட முனியார் கற்ப முறை

ஏடு எண். 259.

உரோமரிஷிம் பன்றுகி

கொங்கணவர் பஞ்சபாசாணக் கட்டு (ரு)

திறமான கெந்தி ஞானு சேர்ந்த மால் தேவியென்று
உரமான சாரமென்று ஒருங் காதயிணைங் கன்றை கண்டு
திரமான காரம் ரெண்டு தேற்றன கில்லுப் பொன்று
அறமான யிவைகளெல்லாம் அப்பனே பலந் தானதுக்கே.

க.

தூக்கியே கிள்ளிப் பாலால் அகமுடனரைத்து நன்றாய்
யாக்கியே மருந்தோடாக்க அனைத்திதை ஒன்றாய்ச் சேர்த்து
தாக்கியே காத போலே சமனுகவில் கிடண்ணி
போக்கியே கலசத்திட்டுப் பூப்புடத்தயிலம் வாங்கே

உ

வாங்கிய தைலத்துள் ளோட்டவே மருந்தொரு
பாங்கிய திரிசிச் சுண்ணம் பாவிய சாரச் சுண்ணம்
ஓங்கிய காரச் சுண்ண மோரொன்று சிரிங்கி மேன்று
தாங்கியே தொட்டிக் கிண்டதாய் பதம் பூசிப்பாயே ௫

பூதிக்க வல்ல எயானுஞ் புரட்டியே லிங்கம் வாட்டு
ஆதிக் குமுருக்கட் டாகும் மணி பத்து நவலோகத்தில்
தேசிக் கத்தாது வெல்லாந் திணைத்திலே வாட்டக் கட்டும்
வேசித்த யிணத் தைக் கண்டு விரைந்துதே வேதை பாரே ௬

பாரிந்தலிங்கம் பட்டாற் பறையாமற் சூதம் சாகும்
பாரிந்தத் தயிலத்துள்ளே பறையாமல் வீரஞ் சாகும்
பாரிந்தத்தத் தயிலம் பட்டால் பருநாக வங்கஞ் சாகும்
பாரிந்தத்தத் தயிலத்துள்ளே பறையாமலிரும்பு சாகும்
ரு.

சாமைவதேது லோகந்தன்னை யோறுருக்கியாடும்
தாமைவதேது கேரூ தங்கம் போல் கண்விட்டாடும்
காமைவதேது வெல்லாங் கிபணிக்கும் நீட்ட நீட்டல்
போமாவதேது லோகம் பூட்டுநீயிருபத்தொன்றே
கூ

ஆன்றானும் வீரம் விங்கம் உடன்சில மாலன் தேவி
தென்றானும் ராசாவாகஞ்சிறந்திருந்தார்த்ங்குதம்
பன்றானுமை நூகு கூட்டப்பாங்குடன் விராகனேரு
கின்றானும் பரியே மென்று காட்டிடாய் காட்டிடாயே
௭

காட்டிடய இரும்புதானும் கரும்பல னென்றுவைத்து
ஓட்டிடயே உருகும் போது உரப்போருபரியை நீயும்
நீட்டிடயே யொலியொன்றாக நிறுத்திடு ஏருங்கூட்டி
கூட்டிடயே காரத்தோடு கொடுத்திட முருங்கும்பாரே
அ

பார்ந்த யிருப்பு தானும் பாவிய காங்கமப்பா
சோர்ந்த நவ லோகத்தில் கொடுத்திட யிருபத்தொன்று
தீர்ந்த மாற்றுப் பத்துத் தப்பாது பாரு பாரு
ஆர்ந்த யிரும்பின் வேதை அசையாது உப்பிற் கொண்ணே ௯.

அமுரித்தயிலம்

அசையாது அமுரியொன்று அப்பனே தயிலஞ் சொல்வேன்
பசையான சாரம் ரெண்டு பருகிய சீனம் ரெண்டு
பிசையான பிணங்கன் ரெண்டு பியர்வ மாறுங்கூட்டு
திசையான நாறும்பூவைத் தனிப்பலம் நாலுபோடே ௰

போட்டலைக் கல்வந்துள் ளேபுகழான அமர்வார்த்து
ஆட்டபதை நாலுசாமம் அப்பரைவியில் வைப்பாய்
நீட்டபதை ~~வந்தவந்த~~ வெற்ற வெற்ற நிறை நிறையபுரி வார்த்து
சாட்டபதைமை பூபோன்ற திணிப்பதம் பார்த்துவாங்கே.

௰௧

வாங்கிவைத்து மாட்டவின்னம் மருந்துசொல்வேன்
வளமான குன்றுமணியபடி யோநாலு
தூங்கியிட்டயிதக்குள் ளமணியினஞ் சாறூத்தி
யூறுதற்குச் சார்ந்தபின்பு ஓங்கியுரைத்தாலோடும்
வெயாறு போலவே.

௰௨

இதற்காட்சி 7ஆம்
பக்கம் பார்க்க (8வரி)

ஒன்றெடுத்துமுன் கைஞ்குகூட்டப் போட்டுத்
தெங்கிரெண்டும் பிறைசந்திர வாய்வில்லி பண்ணிச்
சிதறுமறுபல டுதற்குரவியில் போடே — ௰௨

போட்டெடுத்துக் கைசத்திலிதனை வைத்து
புகழாகி அடரத்தாற்றமரே போட்டுக்
காட்டுதற்கு வாய் மேலே நில்லும் போட்டுக்
திருங்குளிக் குள் கலசமொன்றுக விசிவைத்து
நீட்டுசந்த சந்துக்குச்சிகி செய்து
நிரை நிரையாய் எருவிட்டுத்திணையப் போட்டு
புட்டடொக்கப் பத்திய பின்னுடியைப் போட்டு
உறவாக ஆயிபதனிப்பாரே — ௰௩

உளணியது வெந்து நன்றாயுறுதியாகும்

உத்துப்பார்பதற்தே குளிருமட்டும்

பேணியதையெடுத்துப் பார்க்கீழ்க்கசத்துள்ள

பெருகுமர்த்தத்தத் தியிலமது பெருகிநிற்கும்

வாணியிந்தத் தைலத்தால் கிட்டுமோற்கும்

வளமான வகைகளெல்லாம் வளமாய்ச் சொல்வேன்

16 தீரணிவிங்கஞ்சுருக்கிடவே கட்டப்போகும்

தீடயானவர்களோ சாங்கொளரிசாமே

யசு

சாகுமப்பா மால் தேவிசிலையும் பாரு

தீளிலஞ்சு நீங்கட்டதடவே சிலைங்கட்டும்

வேகுமப்பா பேரண்டந்தீயில்லாமல்

வைருவிய தோர்த்யிலத்தில் விளக்கங்கோரு

ஆகுமப்பா பா உரான மஞ்சுதானும்

அதுக்குமுன்னேசெய் வேணுண றையக்கோரு

போகுமப்பா ஆரலெல்லாம் பழச் சாறாட்டு

புரிந்தபின்பு முலைப்பாலைப்புகழவூட்டே

யரு.

உரைட்டடயயபன் வாட்டடடவே யுறவு கேளு

உயர்ந்த யிருகாரியுடனுறவாமுப்புத்

திட்டடயபன்னி றுசாரங் கண்டார்குங்

திணையா றேபல மாறுஞ் சேரக் கூட்ட

நீட்டடயிணை மென்றுபங்காய் வைத்துக்கொண்டு

நெருங் கம்பிளிங்கமது பல டேமயொன்று

கூட்டடயிணைக் கரண்டக்குள் பங்கு வொன்று

கொடுத்துமைமேல் லப்புரட்ட டயிணைக் குமட்டவாட்டே

யிகா

வாட்டுடைய மன் தயிலத்தைச் சுருக்குத்தாக்கி
மகத்தானை முருக்கட்டாமஞ் சுமப்பா
வாட்டுடைய பின் சாதிலிங்கங் குடக்கரிக்கு
மணி போலே நின்றுடுங் கண்விட்டேதான்
திராட்டுகமாயுருகுமப் போதங்கஞ் சேரு
சரியிடையாய்க் கொடுத்துமேளானடுத்துக்கொண்டு
ஆட்டுடையதோர் சவலோகம் நூற்றுக்கொன்றில்
அப்பனேஒன்றுபத்தில் திசை மாத்தாமே
யள

ஆமப்பா வெள்ளி தனை வெள்ளியத்தில்
தீரவே சரியிடையா யுருக்கொண்டு
போமப்பா துய்யாணில் சரியாய்த் தாக்கு
போட்ட வெள்ளி நொறுங்கிநிற்கும் புகைக்கோரு
வேமப்பா சரி ஆதமதிலே சேரு
வீரணி(டை)யெட்டொன்று கூட்டயாட்டு
தாமப்பா வடு லியது மெட்டுக்கொன்று
தாக்கியே (பு)டம் போடு அண்ணமாமே
௰௮

அண்ணமிது குருவப்பா சொல்ல வேண்டாம்

ஆதமது கோடான கோடசாகும்

அண்ணமிது நவ லோகங் தன்னிலெட்டாற்

அகமான வெள்ளியது மாத்து நூறு

அண்ணமிது ஆயிரத்துக் கொன்றே யோடு

தொல் புவியில் வித்து முதல் வெள்ளியாகும்

அண்ணமிதுக்கிந்த கனதானே தேவென்றற்

ஜோதி பெற்ற சவுக்காரங் கொளுகினேனே

யசு

கொருகினேன் முறை முறையே செம்பு அத்தி
குறையாமல் பார்த்தவர்க்குப் பொன்னேயாகும்
பெருகினேனென்று மெல்லா நருகிவிட்டால்
நாய் போலே யலைவார்கள் வாதிமக்கள்
நெருகினேன் செம்பினுடவூறலத்தால்
நிலைக்க ஒரு முறை சொல் வேண்டினாய்க் கேளு
அருகினேன் அண்டத்தோர் பலந்தானென்று
அருக்கிடையாய்ச் சாரத்தையணைத்துப்பாரே

௨௰.

அனைத்துறைரண்டுமாளமட்டுமறைப்பாயப்பா
அதுக்குள்ளே காற்பலந்தான் காரம் போடு
கினைத்தோன் நெய் பொடியாக்கி வைத்துக் கொண்டு
ஏழு பலஞ் செம்பை யொருகுகையில் வைத்து
பினைத்துநின்று அருகும் பொடியையேதாவு
பொன்னாவுரலற்றுப்பிலக்குஞ் செம்பு
கனத்தசெம்பு வூறலத்தால் கனகமாகுங்
கண்கெட்ட வாதிகளோ கருதிப்பாரே
உக.

பாருந்தைம் பிணுடவூறலற்றல்
பளிச்சென்று வெளுப் போடப் பருவங் கேறி
தாருந் யண்டத் தோல் சாரங் காரந்
தனி மே ணு (ணூ) மோர்மையாய்ச் சரியாய்க்கூட்ட
கொருந்ர் சவ்வீரம் பல மோகால் தாண்
கூட்டையொக்கப் பொடியாக்கிக் குறைவைத்து
தெருந் செம்பைப் பாஉருக்கும் போது
திறமாகத்தா விமெர்ளாச் சேர்ந்து யேறே

22

ஏறுநீ வீரத்தாளிட்டுயிட்டு
யிதமாக நாவுதர மிகக்கவேண்டாம்
தாருநீ யொன்னுக் குவித்துசெய்ய
சாங்கமாய் ஆரவத்தால் திங்குமாகும்
வெறுநீ வெறுத்தசெம்மைப் பூட்டணுக்காள்
விழலாகும் வாதமெல்லாம் விரைத்துபாடு
சோறுநீ வேணுமென்றால் அத்திபண்ணு
அழன்றகிய வேணுமென்றால் அம்மாபாரே
௨௫

பாறைரென்று ஆயிரைசாஸ்லைப் பார்த்துக் கண்டேன்
பண்பான நூல் முறையில் பாடப் போட்டேன்
பாராறும
ஆறாறும் பார்த்தவர்க்கு வாதசித்தி
அறியாட்டா லொன்றுமில்லை யப்பா கேளு
நேரென்றே சொன்னமுறை யென்னூல் தப்பில்
நிசவகைக் கட்டளை காங்கனே என்றுசொல்லு
வாரென்றே யென்னூலைப் பார்த்துக் கேட்டோர்
வையகத்தி லேமில்லை வாமாய்ப் பாரே

உசு

ஒவ்வும்

வளமான பொன்னால் தானேதுக் கொக்கும்
அத்ததெல்லா மொவ்வாது மகத்தாம் போதந்
கிளமான பூரணமும் நூறு தோறந்
கைகாட்டக் குரு வேண்டாங் கைகளிதானப்பா
திளமான கண்ணுட வேணுமோதான்
அழகிய மோவெண்ணாடிச் சாதித் தோற்கு
அளமான நெஞ்சினுள்ளே உரைத்துப்பாரு
ஆருசொல்லுந் தப்பாது ஆணு வாணை.

௨௫.

ஆணியதோர் சர்த்தி செய்த செம்புறரண்டு
அறப்போடு லிங்கமொன்று ஓப்பாயப்போ
பேணியதோர் தங்கமொன்று நாலுஞ்சேர
பவமாத
பெருகியதோர் காரமிட்டுப் பிலக்க உறாது
வேணியதோர் மதிபத்திலொன் றெதாக்க
விளங்கிவிடுமாத் தெட்டு விரைந்துபாரு
பூணியதோர் ஏகமொன்றாய் நாலுஞ்சேர்க்க
அப்பனைத்தை சமைத்தாமிர்த் துபாரே.

உ-கூ

அறிந்துயர்ந்தன் நாலோடே மேலநாயன்
அய்யனுட நூலெல்லாம் கண்டொடு
பிரித்தடயோன் சொன்ன நூல் வேதக் கொங்கை
பெரியோர்கள் சொன்னதெல்லாம் பிறவிடையால் கொங்கை
தெரிந்துரைத்தார் நாயனார் குச்சிலியார் கொங்கை
சொல்கிறேனென் நூலுக்குக் குருவே யுண்டாம்
டரித்துமுன் பாடனது வடுக்கண் கொங்கை
டற்கங்கணைக்குமிதுமனத்திற்பாரே.

உஎ

மனமே நீ மயங்காதே சைம்பு போலே
ஊமாகச் சுத்திபண்ணியிருப்பை நீயும்
தினமே நீ நாகத்தை வங்கத்தன்னை
கைமுறையாய்ச் சுத்திபண்ணுகிம்பு போகும்
தினமாகும் யிரும்ப்பா சவடு போனல்
திங்கமொவ்வாதிரும் போகோ தாயாள்ளுதம்
மனமே நீ யலியாதே காரசாரம்
மருத்தான கட்டு மதுதான் மனதில் காணே.

உஅ

காண வஞ்ச லோகித்தினூறல் போனனுல்
கிணகிவ் காண் வாதியுடவா சலைல்லாடம்
பூணவஞ்சே வாதத்திப் பூதமஞ்ச
புகழான வண்ணமது பூமேயாச்ச
தோணவங்கே திரிகோணவாசலாச்ச
சி
சொற்கார – காரமிதே பூமியாச்ச
பூணவங்கே சொர்ணமது வித்தேயாச்ச
உத்துப்பார் வாதத்தினுண்மைதானே.

௨௬

உத்தயிர்தப் பயிர் தனக்கு நீரேகட்ட
உத்துப் பார்க்கா மநீறுறுதியப் பா
உண்மையுடன் பொன் போட்டால் பொன்னாகும்
மாத்தியல்லோ வெள்ளியிட்டால் வெள்ளியாகும்
தண்மையுடனிம் முறையே சாதித்தேறு
சாதித்துயான் கண்ட ராசவீதி
திண்மையுடன் மறந்துவிட்டால் வாதம் பொய்யாகு
கட்டாவே கருத்திலுண்ணிக் கலந்துபாரே

நே.ய.

இலந்துபார் சத்தியமொக்குங் கிரசாரங்
கைகண்டவிசார மொக்குங் கனத்த லோகம்
மலந்துபார் சந்தோஉதந்தங் கத்தொக்கும்
அடவான சாது சங்கஞ் அத்தித் தொக்கு
மலந்துபார் பூரணத்தின் மார்க்கத் தொக்கும்
மகத்தான குளிகையது வழியே காட்டும்
உலந்துபார் முலத்தீ மேலின்றாணி
உறுதியாய் வாதுவைத்து உரைத்துப் பாரே

நி.கி.

உரைத்துமனமொன்றாகி உற்றுப்பார்த்தால்
ஒன்றும் பொய் போகாது உண்மையால் சொன்னார்
விரைச்சுமனம் மெய்பொய்யோவென்று வெண்ண
மெய்யானவார்த்தையெல்லாம் விழலாய்ப் போகும்
மறைச்சியென்று இறுமிலிடையாயிபாதம்
மறவாமல் பூசைபண்ண வருங்காண் ஞானம்
மறைச்சியென்று மதியமிர்தமேதோவென்றால்
ஏழுபிறப்பும் நாய்ச்சென்மமைப்பதாமே

தே.உ

எடுத்ததொரு பூசைதனைத் தாஉதித்தோர்கள்
ஜீத்திலே பெருவயிறு பீளை காணும்
தொடுப்பாகப் பேய்கடக்கும் பிர்த்துக் கொள்ளும்
சோறு சோறென்று சிந்தைசாக்குவார்கள்
கொடுப்பார்களாறுமற்று மதியுங்கெட்டு
கிடாநின்று குடும்பமெல்லாங் கொள்ளை போகும்
நெடுப்பாக அழிவார்களென்று தேவி
நிச்சயமாய்ச் சாபமிட்டாள் நிசந்தான் காணே.

ந ந

உடற்சமைய மாறாதுண்டு கடந்தபின்பு
பிறசமைய மாறாதுண்டு ~~கடந்தபின்பு~~?
பூணப்பா மதுவுண்டாலவனே தெய்வம்
போக்கறியாப்புல்லர்களோ மெத்தவுண்டு
வீணப்பா குளித்தேனென்பான் நீறுபூசி
வெகுசைவம் நாங்களென்பான் சைவமாடு
தோணப்பா யித்தனாலே யேதுண்டாகும்
தோஉடம் வந்து அழுந்துகிற துறையதாமே.

நீசு

திறையான ஆறாறு சக்கரையத்துள்ளே
துரியமென்ற ஆயிபரஞ் ஆடங்குவர்கள்
மறையான வேதாந்தமாயிபாதம்
சரிசையுடன் பூசை பண்ணவருங் காண் ஞானம்
நிறையாக நின்றக்கால் சித்தி முத்தி
நிறை தப்பிச் செய்திட்டலோநிலையாப்பாவம்
குறையாமல் மேலத்தே நின்றயானல்
உத்தமனேவருஞானமெய்ந்துபோமே.

ந — ரு.

யோகாமலாயிரம் பூசைபண்ண

ஒபூர் குடத்தின் மதுவையுண்டு புளகமாகும்

வேகாமல் வேகுதற்குப் புனலிச்சுட்டு

வெறும்பாழியேறுதற்கு மேவு மேவும்

சாகாமல் சாகுமப் பாகருவியெல்லாந்

சங்கற்ப விகற்பமெல்லாந் தானேபோகும்

வாகான நல்லசடமொத்தைப் பாண்டம்

வரிசையுடனதின் குணத்தை வகுக்கக் கேளே

நூ—சா

கோலப்பா புழுக் குரும்பை யுதிரக்கட்டை
கொட்டையான நரம்பு தசையிலா நீர்ப் பாண்டம்
பாலப்பா மலக் குப்பைப் பாவைக்கூடு
பார்க்கையிலே ஒன்பதிடம் பாலம் பீத்தல்
நாலப்பா நிலையுமில்லை அமன் கையாடு
நல்வினைக்குந் தீவினைக்கும் நலத்தகூடு
ஆலப்பா சஞ்சலமும் நினைவுங் கோட
சொல் லுறுதியில்லா தணங்கத்தாலே.

நேன

தோலிலே கட்டையப்பா லாருக்காகுந்
தோல் அணங்கனுடல் தோலும் வாலும் காலுங்
காலிலே ஓட்டையதோர் நாகம் போலக்
கிடைக்கெட்ட தேகமதை நம்ப வேண்டாம்
பாலிலே ஓட்டையதோர் மோரைப் போல
பாந்துநின்று ஆருதப்பா அசைவஞ் சொன்னேன்
கோலிலே உழுதுகின்றச் அந்துப் (ற்று) போலே
குறிபாயும் பூரணத்தைக் குறிப்பாய்ப் பாரே

நு-அ

பாரப்பா மனதுக்கு வடிவமில்லை யுருவமில்லை
நேரப்பா சூரியனுங் கிரணம் போல
சிலையான விளக்கனலும் ஒளியும் போல
காரப்பா மின்னலது காந்தி போலக்
கலந்து நின்ற கண்ணொளியின் திறத்தைப் போல
ஆரப்பா இதைக் காண்பார் அறிய மாட்டார்
அறிந்துணர்ந்தோர் போதமதுவாகுந் தானே.

இ.க.

இரண்டாவதுவர் இல்லை. X

தானென்ற மனத்தையுள் ளேமாட்டக்கொண்டு
சண்ணுதப்பா சண்டாளக் கருவிபாசங்
கானென்ற ஆங்காரமேரஹுமாச்சு
இல்லாரென்ற ஐய்வரு மோ உலக்கையாச்சு
உளனென்ற பெண்ணை உருவமாச்சு
ஓகோ கோயிப் படக்கு வொண்வொட்டாமல்
வானென்ற வெளியிலங்கே மனந்தேடும்பா
வாய் கடந்தால் நீச்சாச்சு மாயக்கூத்தே.

நய.

ஆடத்தொழியப் போறதில்லை ஒருநாளுந்தான்
கோடான கோடிதெண்டமெடுத்தேயாடுஞ்
செத்தொழியப் போறதில்லை மாயப்பாம்பு
செய்வதென்னவென்று சொல்லித்திரிய வேண்டாம்
பரத்தொளிய இவனுமென்றல் மேலத்தானு
பதறுமல் விவேகமென்ற வாளால்வெட்டு
காத்தொளிய வேறுமுண்டோ சிவத்துக்கப்பா
கிட்டுகட்டு கிளாறை நீ கடுகிக் கட்டே.

சிக.

திருதியெங்கே பார்ப்ப தென்றால் மூலம்தே பாரு
அய்யறியாமலேச்சருக்குக் காணுஞ் சோதி
மூடாதியங்கே கண் காணுமேட்டப் போகும்
மூதண்ட முப்பாலுங் கடந்து போகுங்
கூடாதியங்கே திமர்வாசல்க்குள்ளோ புக்குங்
கோடாமதி கோடாரவி கறைப்பாது
ஒடாதியங்கே பூரணத்தின் கிரையுங் காணும்
தேர்ந்திடனே காந்தியைப் போல் தேகம்பாரே

௫௨

தேருவது யெவ்வாறு யென்று கேட்டால்
நிதியான தீபமுண்ட நெய் போலப் பா
ஊறுவது வருண சலம் ரவியுண்டாப் போல்
கூறந்த வண்ணமுண்ட படிகம் போல
தோறுவது நிலத் தோடுங் குமிழ் போல
கூப்பிட்ட சத்தவண்டு கேட்டாப் போல
ஓருவது/மொடுங்குவதுமிது வேமாற்கும்
உத்தமனே மனத் தோடே அண்ணுவண்ணே.

ஞரு

திருப்பாக கொள்ளலாம்.

உன்னைவொரு குருமார்க்கும் வண்டால் சொல்வேன்
ஓஹோ ஹோ ஆச்சரிய மொருவர் காணூர்
பண்ணமுள்ளாளை கூந்தியடா எருக்கில் பாரு
பரமான கிழுறை வண்டுதாளியே காட்டு
மென்னனைய கைபிடத்து மதுகிற் சண்ட
அரிசி போல் மேட்டை விழுமய்யா அய்யா
கிண்ணலதில் வீரமுடன் பூரம் போட்டு
கிலத்திந்தக் காசிடையாய்த் தீர்சுக்கப்பே

சுச

அப்பையிலே கைபட்டால் க்கை போம் வெந்து
அரகரா முகந்துவிட்டால் மோக்ஷப் போகும்
வெப்பிலே மேலிவிட்டால் விரிந்து போகும்
வெகுகோடனம் வைகுகோடனம் விஷமோமைந்த
சைடப்பயிலே யென்னவென்றால் செப்பக்கேளு
சேர்ந்து ஒரு குச்சிகொண்டு சிறக்க அப்பு
ஒப்பயிலே ரவிபட வெவிரிந்துநீறும்
ஓ கோ கோகி சூதை வண்டனுண்மை தானே.

குரு.

1 உண்மையென்ற குருவாலே யெல்லாம் நீறும்
2 ஓடாறுதுங் கோடாமட்டுஞ் சருகுவேதை
3 வண்மையென்ற குருவாலே சூதங்கட்டும்
4 வாகான பொட்டெண் ணுலவண்டம் நீறும்
6 சகலமெல்லாங் குருவாகத் தானே நீறும்
5 திண்மையென்ற யிதினாலே தங்கம் நீறும்
7 நிண்மையென வெகுநுண்மை நீக்கின்று
8 ஞேக்கோடே துறையிலே நோக்குநோக்கே.

ரீகா

நோக்கையிலே ஞேக்குவது குவிந்தாப் போல
நூறுசங்கம் நிற்புதமாந் துரையுமுண்டு
பாக்கையிலே பாத்திலொன்று மனத்தைப் போல
பலகோடா துறையுமுண்டு சொல்லமாட்டேன்
தேக்கையிலே மேலத்தின் வாசி போல
செந்தூர வித்தையிதில் தெகிட்டாதப்பா
பாக்கையிலே புன்மனத்தாய் கண்டாப் போலச்
சிகளமெல்லாம் மெருகாகும் சாதிந்தாட்டே
சள

ஆட்டயிலே யிக்கருவா வூம் புக்கட்டும்

ஆச்சரியமிந் தஉப்பு ஆத்தால் நாதம்

நீட்டயிலே உப்பிணூடவாசங்கண்டால்

நிமிஉத்தில் சரக்கெல்லாம் நீட்டச் சாகும்

தீட்டயிலே யிப்படியே காரஞ் சாகுந்

சுருசய மோவொன்றுமில்லை சாரஞ் சாகுந்

கூட்டயிலே யிதுரெண் டெல்லாஞ் சாகுங்

கூறினேன் வாதத்தின் குணந்தான் மென்றே

சுபம்

மேன்றுருணங்கண்டாயே உரைக்கக் கேளு
சூத்திரயஞ் கெடூசையிலே மரந்தேன் சொல்ல
வான்றுகொண்ட அவுக்காரச் சுண்ணம் போடு
வளமையுள்ள வங்கத்தின் சுண்ணம் போடு
பூண்டுகொண்ட வண்டனுட பட்டைபோடு
போட்டரைத்துத் துரிசை மேல் பூசு பூசு
மாண்டவே துரிசியது நீறிப் போகும்
மருத்துவம் னுன் சொன்னதென்றும் வழிதப்பாதே.

ப.சு.

தீப்பாது பங்குனியொடு சித்திரையினுள்ளோ

திவருமல் சகல குருவெல்லாம் பண்ணு

ஒப்பானதை மாசி ரெண்டுக்குள்ளோ

உறவாகச் சேனிறை ஊட்ட வாங்கு

ஐப்பசி

கோப்பான அர்ப்பசியின் கார்த்திகையினுள்ளோ

கொள்கிய தோருக்கினத்தைக் கெட்டப்பாரு

செப்பான ஆடிதொட்டு ஆவணியினுள்ளோ

ரா

சிறப்பான திறவகத்தைச் சேர்ந்துவாங்கே.

ருய

சேர்ந்திட்ட வைகாசி ஆனி ரெண்டுந்
திரமான சாதனையைத் தீர்த்து ஆறு
வெந்திட்ட புரட்டாசி மார்கழி ரெண்டால்
துலை சந்தை ஒப்பாய் செந்தூரமியல்வாமப்பா
பாந்திட்ட பன்னிரெண்டுஞ் சரியாய்ச் சொன்னேன்
பார்க்கிற தோர்தொழில் முறையைப் பண்பாய்ச் சொன்னேன்
சார்ந்திட்ட வரிசை தப்பில்ச் சரக்கானது
சாதகத்தின் முறை யிதுவே சார்ந்து பாரே

ருக

பாரப்பா சவுக்காரம் வங்கம் ரெண்டும்
பட்டாதிருந்தால் தீருசுக்குப் பிராணனில்லே.
சேரப்பா கெந்தகமும் பொன்னும் போனால்
சேர்ந்திட்ட செந்தூரஞ் சேரப் போச்சு
நேரப்பா வெடியுப்பும் சீனம் போனால்
நெறியான திராவகத்தின் நிலையோ போச்சு
கூறப்பா அமுரியுட கூர்மை போனால்
கூட்டோடே சென்னீர்தான் கொள்ளோ போச்சே

௫௨

போச்சப்பா உக்கிரந் தான் காரம் விட்டால்
புகழான வீரம் விட்டால் நீரோ போச்சு
ஆச்சப்பா புடமிட்டால் சாரணையும் போச்சு
அந்தந் தயிலந் தப்பில் வன்னமெல்லாம் போச்சு
நீச்சப்பா தங்கம் விட்டால் வாத மேது
நிலையான வீரம் போனதெல்லாம் போச்சு
போச்சப்பா யினியென்ன பேணிப்பா (ரு)
போட்டாலு மொட்டிப் பில்லீ என்னூல் காணே.

(ரு) ரு

சீரணப்பா அன்னம் விட்டாற் சேனீர் போச்சு
கைகுறையாய்ச் சாரம் விட்டாற் கட்டோ போச்சு
வீணப்பா திங்கி விட்டாற் தேகம் போச்சு
வேகாதே வேகுதற்குத் தீனி ராச்சு
தோணப்பா கிறுவணத்தை விட்டாயானாற்
சிசுன்றுள்ளே புக்குவதும் திறம் போச்சு
ஆணப்பா அறிந்திட்டும் வினைத்தைச் சொன்னேன்
அறியாதபட்டையாற்கு அடாயென்றானே.

ரு

சிவ

தானென்ற தூரிசியது குருவேயானாற்
சாகாமற் சைத்திருந்த ப அமை வேணு
மானென்ற சாரமது உருகும் போது
மயிர் போலே புகைந் தோட மறுக்க வேணும்
வேனென்ற வெண்காரமுருகும் போது
வெருளாதே பொங்கி நின்று ஆட வேணும்
பானென்ற வெட்டையுப் புக்கட்டே யானால்
பஸ்பம் போலிருக்குமட்டும் பாருபாரே.

நிநி.

இறுகியது பாதகம் போலிருக்குமட்டும்

இசையானகள் ஆப்பையிறுக்கட்டுக்

மறுகியது வெடிப்பு அமர்ந்தால் தேய்த்துப்பாரு

மணல் போலே உதிர்ந்தாக்கால் மணந்தானப்பா

திறுகியது கரிக்குடைத்தால் இணைமொன்றில்லை

கிடைதினோன்லவனத்தின் கிடைறுதானே.

ரிகா

கூறான தீன மதுவைபாங் கொணுது

குமாளியிடம் டுப் பொன்போலே ஆட வேணும்

வாறான ஆடனது வைரியொண்ணுது

புருவிய தோர் கற்பூரமுடு கொண்ணுது

தீறான தூரிசியது யிலா கொண்ணுது

தனித் தனைா டுயிர்ந்துப் புத்திரன் பெண்ணுது

ஆறான ஆவ்ஜிலே பேரோ கோட

அறிந்திந்தப் படை செய் வோன் வாதியாமே

குன

முகிந்தது முத்தும் - சொந்தனைவர் பாதந் துணை.

உரையும் நன்றாக ராமதேவ மெய்யார் கற்பமே பக்கம் 1

பாடுகிறேன் காயகற்பம் ~~அய்ங்~~ ஐங்கரனே காப்பு
பரிவான சின்மயத்தின் பாதங் காப்பு
நாடுகின்ற சித்திரமே பாதங் காப்பு
நாதாந்த மனோன்மணித்தாய் பாதங் காப்பு
தேடுகிறேனென்றால் போனவொரு நாள் தானும்
செப்பார்கள் காய சித்தி சித்தரப்பா
ஆடுகிறேன் காய சித்தி சாதியங்களை
சொல்லுகிறேன் நன்றாக நானாக் கேளே.

க.

காயகற்பம் பாடுவதற்கு ஐங்கர~~னையும்~~னும் சிவனும் மனோன்மணித்தாயும் காப்பாக அமைந்து இருந்தால் சிறப்பாக அமைய வழிவகுக்கட்டும்.

கோளப்பா முத்தி முத்தி வழலை மார்க்கங்
கொடையாக வாங்கிறதோர் வரிசை சொல்வேன்
நீளப்பா பெருவிரலிற் கரிசாலஞ் சாறு
நெய்யோடே மத்திச்சுப் பூசிக் கொண்டு
ஆளப்பா உண்ணாக்கில் விரலை யொட்ட
அழுத்தியிலே கபாலத்திற் கபமெல்லாம் வீழும்
நாளப்பா நாற்பது நாளுதயத்தில் செய்வார்
நலமான குணத்தையினிச் சொல்லக் கேளே 2

பதவுரை கழற்றல்

கோழை எனும் வழலையை அகற்ற, நமது ~~[illegible]~~ கரிசாலைச்சாற்றை நெய்யுடன் சேர்த்து மத்தித்து அதனைப் பெருவிரலில் பூசிக் கொண்டு உண்ணாக்கு வரை அந்த விரலை ஓட்டி அழுத்தினால் கபாலத்தில் உள்ள கோழை அகன்று கீழே விழும். இவ்வாறு தொடர்ந்து 40 நாட்கள் உதய காலத்தில் செய்ய வேண்டும்.

சொல்லுகிறேன் வாரிதிபோல் தபமேவி(ழு)ந்

சோதனிக்கு அண்ணாக்கிற் குறியைக் கொண்டு

மேல்லுகிறேன் அழிமுனையிற் ~~[illegible]~~ குதித்துச்சாடும்

மைந்தனே சங்கோடு சக்கரம் போல் நிற்கும்

மேல்லுகிறேன் பெருரவி மதிதானென்பார்

ஆச்சரியமிடை பிண்ணாய் மறந்தாரகசீ

சொல்லுகிறேனாறு சொல்லிச் சுணங்கினத் தானப்பா

ஆட்டயல்லோகிற் பனென்னே வாமாகுந்தானே

ந

கடல் போல் கொழை விழும்; அண்ணாக்கின் குறியைச் ~~சோதனைக்கு~~ (கேள்) ~~எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்~~. அழிமுனை ~~நாடியில்~~ (யில்) ~~[illegible]~~ (சேர்ந்து) நிற்கும் (நின்று) சங்கும் சக்கரமும் போன்று ~~சுழன்று போகும்~~. கற்பம் உட்கொண்டால் வளமாகும்.

அதனை சூரியன் சந்திரன் என்பர்.

தானென்ற பிறை மடக்கி விரலை யேற்றச்
சாதகமாய்ச் சுழிமுனை தான் விரலில் தட்டும்
கோனென்ற சுழிமுனை தான் திறந்து தானால்
குறிசொல்வேன் முற்றாதமங்கே குமிழ் பாயு
மூனென்ற அமிர்தமடா அந்தரமே அய்யா
உற்றுப்பார் நிலாற்றேங்காய் போலே காணும்
தேனென்ற அமிர்தமுண்டால் காயசித்தியுண்டாகும்
செப்பாமல் சித்தரெல்லாம் மறைத்திட்டாரே

அண்ணாக்கினை மடக்கி விரலை உயர்த்தினால் சுழிமுனை விரலின் தட்டுப்படும். சுழிமுனை நாடியானது திறந்ததென்றால் அமிர்தம் அங்கே பாயும். அது முற்றாத தேங்காய் போன்றிருக்கும். தேன் போன்ற அமிர்தத்தை பருகிக்கொண்டால் காய சித்தியாகும். உடல் வலுப்பெறும். இதனையே சித்தர்கள் சொல்லாமல் மறைத்துவிட்டனர்.

மறைத்திட்டார் முறத்தனை விளங்கிக்கொள்ள
மைந்தனே விசமது தான் கண்டதில்லை
நிறைந்திட்டதற் சனியும் மத்திமையுங்கூட்டி
நேராகக் கண்டத்தை அசைத்து ஆட்டு
முறைத்திட்ட விடங்களெல்லாம் கக்கிவீழும்
உத்தமனே பித்தமென் பாருலகில் மாறு
இறைந்திட்டகளைக் கண்டர் சின்மயந்தான் சொன்னார்
காயசித்திக் கின்னமொரு பங்குங்கேளோ

ரு

சுட்டு விரலையும் நடு விரலையும் சேர்த்து நேராக தொண்டையை அசைத்து ஆட்ட இருக்கும் விஷங்கள் அனைத்தும் ~~[illegible]~~ வெளியே வரும் என்று இடபத்தை வாகனமாகக் கொண்ட நீலகண்டனான சிவன் கூறினார். மற்றொரு காயசித்திக்கான மற்றொரு முறையைக் காணலாம்.

கேளப்பா யாமணக்கின் னோடு நடையான குமரியுடசோறுங் கூட்டி
நாளப்பா நற்சனியிற் றேய்த்துக் கொண்டு
நலமான பறவை போலிருந்து கொண்டு
நீளப்பா யபானத்தில் அத்தியாட்ட
நேர்ந்த துர்மலங்களெல்லாம் போகும்
ஆளப்பா யிதை மறைத்துக் காயசித்தி
திறந்துவிட்டேன் வகுத்துமுறை சித்திதானே

சிவா

ஆமணக்கெண்ணெயும் கற்றாழைச் சோற்றையும் சேர்த்து குழைத்து சுட்டு விரலில் ~~தோய்த்து~~ தடவிக் கொண்டு குதத்தின் வழி உள்விட்டால் பழைய, தீய மலங்களனைத்தும் ~~மறைந்து~~ ~~போகும்~~. [கழியும்] ~~இதையும் மறைத்~~

சித்திக்க முதலானவாதந்தானும்
செப்பிறேன் வாசிமுறைமூர்த்துங்கைகட்டுப்
பத்திக்கக் குருவினுட உபதேசங் கேட்டு
பண்பாகத் தேவியைத்தான் பூசைபண்ணி
ஒத்திக்க மேனோக்கித் தாரகத்தைப் பார்த்து
உண்டுவர கற்பத்தினுடனே சித்தி
மத்திக்க வாசியுட மென்றைறுத்தை நாட்டு
.... எ

குருவின் உபதேசத்தைக் கேட்டு தேவியைத் தொழுது தினமும் பூசை செய்து மேல்நோக்கி விண்மீன்களைப் பார்த்து காயகற்பத்தைச் சாப்பிட்டு வர காயசித்தியாகும்.

ஆணைப்பா வாலையுடமேன்றைமுத்தை நாட்டு
சிறுமுறையாய்ப் பூசையொன்று மாகாசமொன்று
தோணப்பா பிரபஞ்சமொன்று மூன்றாய் நின்று
சையோக சித்தியனைத்தையுமீயும் பாரு
ஆணைப்பா சொல்லார்கள் வாலையுட தீட்சை
ஒரு கோடி தனமீய்ந்தும் சொல்லார் சொல்லார்
வீணைப்பா தேவியுட தீட்சை விட்டால்
வெறும் பொய்யாம் நூல் முதனைச் சித்திபோமே.

அ

வாலையினுடைய மேன்றைமுத்தையும் நாட்டி
சிறு பூசை ~~செய்து~~ ஆகாசம் ~~ஒன்றும்~~ பிரபஞ்சம்
மூன்றாகப் ~~பிரிந்து~~ சித்தியனைத்தையும்
கொடுக்கும். ஒரு கோடி பணம் கொடுத்தாலும்
வாலையின் தீட்சையைப் பற்றி சொல்லமாட்டார்கள்.
தேவியின் தீட்சை இல்லாவிட்டால் இந்நூல்
பொய்யாய்ப் போகும். சித்தியும் போய்விடும்.

போகாமல் சிவனுடைய சக்கரத்தின் மையம்
புகரான தேவியுட சக்கரத்தின் வைத்து
வாகாமல் சிவசத்தி சமரசமாம் பூசை
மைந்தனே தீட்சையைத்தான் கேட்கவேணும்
சாகாமலிருத்திவைப்பா ளவளுந் திட்டம்
சித்து சத்து வித்தை யெல்லா மவனுக்குள்ளாய்
வேகாமல் வெகுகோடா தீவினைகளெல்லாம்
மேல்நோக்கிக் கற்பமுண்டு ஏறு ஏறே.

சிவ.

அப்படி செய்தால் போகாமல் உ

சிவனின் சக்கரத்தின் மையத்தை ~~மையத்தில் வைத்து~~
தேவியுட சக்கரத்தில் வைத்து சிவசக்தி பூசை
செய்து தீட்சையைக் கேட்க வேண்டும்.
அப்போது சாகாமல், இருக்க வைத்து சத்து, சித்து வித்தை அவனை வந்தடைய
தீவினைகள், தீய செயல்கள் அனைத்தும்
விலகும். கற்பம் ~~உண்ண~~ இன்னும் உள்ளன.

ஏறுமென்று பலநூல்கள் கோடாகோடி
என்இசமைச்சங் கொங்கணர்தான் பாடிப்போட்டார்
தேறுமென்று திரண்டுகண்டு கோரக்கர் சொன்னார்
சிவமான மேலை குரு அண்டு பாரென்றார்
கூறுகின்ற சில நூலில் கண்டுகொள் ளுவென்றார்
கூறுத மச்சமுனி யறிந்து பாரென்றார்
மாறுகின்ற மடபதிகள் சித்தரெல்லாம்
வைத்தாரே காயசித்தி மாண்டார்கள் காணே.

ய

எண்ணை ~~கொ~~ புகழும்

பல நூல்களைக் கொங்கணர் பாடி வைத்தார், கோரக்கரும் பலவற்றைத் தேர்ந்து சொன்னார். சில நூல்களில் கூறப்பட்டுள்ள சிவமாகிய மேல குருவைப் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள் என்று கூறினார். மச்சமுனியாரும் இதனை அறிந்து கொள்ளுங்கள் என்றார். ~~காயசித்தியைப் பற்றிக் கூறிய~~ சித்தரெல்லாம் ~~இறந்து~~ போனார்கள்

இன்றி மாறாக நடந்தவர்கள் எல்லாம் இறந்து போனார்கள்

காணப்பா காயகற்பங் கொள்ளுவோர்க்கு
கைமுறையாய்க் காட்டுகிற வரிசையில்லை
தோணப்பா சொல்லாயிலே மயக்கந் தாகந்
தொற்பெரிய உடல் நோவு வருத்தமாகில்
வீணப்பா வென்று விட்டார் கோடா கோடி
விதியாவோ மதியாவோ வினையே காணேன்
நோணப்பா வென்று சொல்லா நூலில் தோசம்
நொருமொழியாய்க் குருச்சொல்லாத் தோசந்தானே.

யக.

காயகற்பத்தைக் கையாள்பவர்களுக்கு கை முறையாக எடுத்துக் காட்ட வேண்டிய ~~இல்லை~~ வழிமுறையில் கூற வில்லையாதலால். மயக்கம், தாகம், உடல் வலி இதனால் ஏற்படும் வருத்தம் இவற்றால் உயர்ந்த மக்கள் பல கோடி சென்றுவிட்டார்கள். விதி, வினை இரண்டும் இல்லை. இது தோஷந்தான் என்பர.

காயகற்பத்தை கையாளுபவர்கள் அறிய வேண்டிய வழிமுறை களை சரியாக கூறாததால் அதனை கையாளுபவர்கள் மயக்கம், தாகம் உடல்நோய் முதலிய துன்பங்கள் ஏற்பட்டு அதனை விட்டவர்கள் கோடானுகோடியாகும். அது விதியாலோ, மதியாலோ தெரியவில்லை. அதனை இது சரியாக சொல்லாத தோஷம் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்

தானுண்ட பத நூலிலகப் படாமல்
சட்டைமுனி நூல்பாருமென்றார் கோடி
தானென்ற காடு போல் கற்பசித்தி வாதந்
கைமுறையாய் அகப்படாமல் மறைத்தாரய்யோ
ஏனென்று சொன்னாக்கால் அந்தரானந்தர்
எல்லாருங் காயசித்தியாவாரென்று
வேனென்ற ஆதிமுதல் ஒன்பது பேர் சித்தர்
மென் மேலுங் கோடியாய் நவகோடியாச்சே.

௰௨

கற்பத்தைப் பற்றி அறிய வேண்டுமென் 'சட்டைமுனி கற்ப நூலை'ப் பார்க்க வேண்டும் என்றனர். கற்பமுறை
சரியாக கிடைக்காமல்
சித்தி முறைகள் ~~காடு போல் அதிகமாக~~ ~~இருந்தன~~. அவர்களைச் ~~மறைத்து விட்டனர்~~ மறைத்து விட்டனர்
அந்தரி காரணம் என்னவென்று சொன்னது என்னவென்று
~~[illegible]~~ன் அந்தரானந்தர் போன்ற சித்தர்கள்
தெரிந்து கொண்டு காய சித்தியாவார்கள் என்பதால் (எல்லாரும் காய சித்தியை)
மறைத்து விட்டனர். ஆதி சித்தர்கள் ஒன்பது
பேராக ~~இருந்தனர்~~ இருந்தவர்கள் பிறகு ~~பல பேராகி விட்டனர்~~.
கோடியாகி பின்பு நவகோடியாகிவிட்டன

ஆச்சப்பா நவ கோடி கோடா கோடி
ஆச்சுதென்று சித்தரெல்லாம் பேசிக் கொண்டு
போச்சப்பா காய சித்தை மறைத்துச் சொன்னார்
போக்கறியா துலகத் தேதின்று கெட்டார்
நேச்சப்பா வாதத் திலாதியென்ற
திருவையை இடம்பாடில் வழலையைத்தான் இருக்காய்ச் சொல்லி
நீச்சப்பா கரு நீச்சுக்காய சித்தியாக
நிகண்டிடோடு யென்னாக ஒளித்தார் பாரே

யரு

நவகோடி பல கோடிகளால் ஆனதால்
சித்தர்கள் காயசித்தத்தைக் கூறாது
மறைத்துவிட்டனர். உலகத்திலுள்ள
சாதாரண மனிதர் போல் இருந்துவிட்டனர்.
வழலையை இருக்காய்ச் சொல்லி சட்ட
முனியாகின் நிகண்டையும் ஒளித்துவிட்டனர்.

வழிதெரியாத உலகத்தினை உண்டே கெட்டனர். வாதத்திற்கு
ஆதி என்ற உறவை எப்பாடல் வழலையை இருக்காக
சொல்லி அந்த நிகண்டையே ஒளித்து வைத்தனர்
என்று சட்டமுனி கூறுகிறார்.

பாருமென்றன் நாவோடு நிகண்டு கண்டு
பார்த்தோர்க்குப் பரிசமுதல் சந்தான வேதை
காருகண்டர் யவர் பதத்தைப் பன்னிரண்டாண்டு
கிருபையுடன் கைகொடுத்தால் கண்டுபாரு
மாருகண்டு திருடாதே வாயாடாதே
மயக்கமொரு வல்லமைகள் செய்திடாதே
போருகொண்டு வாங்காதே பொய்சொல்லாதே
புத்திகெட்ட சித்தர்களோ புகலக்கேளோ

யசூ

என் நாவோடு நிகண்டையும் பார்த்துவிட்டு
காருகண்டரின் பாதத்தைப் பன்னிரெண்டு
ஆண்டுகள் பணிந்து கொள்ள வேண்டும்.
திருடு, வாயாடல், தீயச் செயல்கள் செய்தல்
பொய் போன்றவற்றைச் சித்தர்களாகிய
நாங்கள் விட்டுவிட வேண்டும்.

கோப்பா யெண்ணா தவைத் திருந்தோர் பாதந்
கெடயாகத் தொழுதிறைஞ் சுவாங் கடன்று
தோலாப்பா யில்லா விட்டால் கேட்டதனையீந்து
நிலமாக வாங் குவது இரண்டாம் பட்சம்
தோலாப்பா வென்னால் குச்சரி நாலில் லை
சாதகமாய் கொடுப் பதற்கு ச்சிவனாலு மைவ்வா
தோலப்பா நால் கொடுத்தோன் மனதுநொந்தாணுணாற்
இத்தப் பாவ ருமென்று சபித்திட்டேனே.

பரு.

என்னுடைய கைத்திருப்பவர்களின் பாதத்தை (என் நூலை வைத்திருப்பவர்களின்) நன்கு தொழுது வேண்டிக் ~~கொள்வாய்~~ இல்லாவிட்டால் பணத்தைக் கொடுத்து வாங்குவது இரண்டாவது தரம். இந்நூலுக்கு எந்நாளும் ஈடில்லை. சமமில்லை. எளிமையாய் கொடுப்பதற்கு இது சாதாரண நூலில்லை நூல் கொடுத்தோர்கள் மனதளவில் துன்பப் பட்டார்களானால் தீமை தான் விளையுமென்று சபிக்கிறேன்.

கூட்டதொரு சாபத்தால் பயந்து சித்தர்
என்னூடு வாங்கியிலே குளிகையீவார்
பட்டதொரு தனங்கேட்டால் கோடா ~~கொடா~~ யீய்வார்
பரிவாகத் தொண்டு செய்து வாங்குவார்கள்
திட்டமுடன் வாங்கியல்லோ பூசை செய்வார்
சிகத்தோ~~ர்~~ர்க்குக் கிட்டாகிலோ சித்தராவார்
மட்டமருங் குழலாளுஞ் சிவனும் வந்து
வசனிப்பார் காயசித்தி வரிசை ~~தே~~கேளே.

பகா

சாபத்தினால் பயந்து சித்தர்கள் என்னுடை வாங்கும் போது குளிகையைக் கொடுப்பார்கள். பணத்தைக் கேட்டால் கோடி பணம் கொடுப்பார்கள். தொண்டு செய்து அதனை வாங்குவார்கள். பூசையைச் செய்வார்கள். உலகத்திலுள்ள சித்தர்களுக்கு சிவனும் பார்வதியும் காய சித்தி முறைகளைக் கூறுவார்கள். அவற்றைக் கேட்பாயாக.

உரிசையுடன் கடுக்காய்க்குச் சுந்தரானந்தா
மார்க்கத்தைச் சொல்லுகிறேனினியாமப்
உரிசையுடன் வெல்லந்தோ டாக்கக்கொள்ளு
உத்தமனே ஆவணிக்கும் புரட்டாசிக்கும்
பரிசையுடன் தீப்புடனே கொள்ளு
மாங்கான அர்ப்பசிக்குங் கார்த்திகைக்குந்
சீரிசையுடன் சர்க்கரையில் கூட்டக்கொள்ளு
சாதகமாய் மார்கழிக்குந் தைக்குங் கேளே
யன

கடுக்காய்க்குச் சுந்தரானந்தர் கூறிய முறையை நான் சொல்லுகிறேன். ஆவணி, புரட்டாசி ஆகிய இரண்டு மாதங்களில் வெல்லத்தோடு கடுக்காயைச் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். ஐப்பசி, கார்த்திகை ஆகிய இரண்டு மாதங்களில் சர்க்கரையுடன் அதனைச் சேர்த்துச் சாப்பிடவும். மார்கழி, தை ஆகிய இரண்டு மாதங்களில் சுக்குக் குடிநீரில் உட்கொள்ள வேண்டும்.

சர்ப்பம்

கேளப்பா அக்கினிநடைகிராயத்திற்சொல்லறு
தேடரியான மாசியொடு பங்குனிக்குந் தேனும்
நீளப்பா சித்திரைக்கும் வைகாசிக்கும்
நிதியான அமுரியிலே தானுங்கொள்ளு
தீரப்பா செய்யும் போல்பொற்கடுக்காய் நன்று
அகமான செங்கடுக்காய் மெத்த நன்று
தீரப்பா கடுக்காயை நுணுக்கிமையாய்ச்செய்து
ஆதகமாய் வைத்திருந்து சாப்பிட்டேரே
௰௮

அக்கி குறிப்பில் உட்கொள்ள வேண்டும்

மாசி, பங்குனி ஆகிய மாதங்களில் தேனிலும் சித்திரை, வைகாசி ஆகிய மாதங்களில் சிறுநீரிலும் (வெண்ணெய்) கடுக்காயைச் ~~சூரணம் செய்து~~ சாப்பிட காயகற்பமாகும். செங்கடுக்காயைப் பயன்படுத்தினால் மிகவும் நல்லது.

சூரணம் செய்யும் ~~போது~~ (கடுக்காய்) பொற்கடுக்காய் ~~[illegible]~~ யை இரண்டால் நல்லது. செங்கடுக்காய் அதனினும் நன்று.
கடுக்காய் பொடியை மிகவும் மையாக இடித்தலை 32
உண்ண வேண்டும்

ஏறிய பாண் மிளகுதன்னைக் கனமாகப் பார்த்து
எடுத்ததை யோர் பீங்கானில் வைத்துக் கொண்டு
மாறிய பின்னை முசிதன்னை முறித்துக் கொண்டு
வாகாக அவ்வந்சாய் தினமும் ஏத்திக்
கூறிய பின் ஆறு மட்டாய்க் கொண்டு தீர
கொள்ளையிலே வெட்டைச் சத்தே பிரித்தானால்
தேறிய பின் னாறு குடனே மிளகு காய்ச்சிச்
சிறுகவதில் வெண்ணெயிட்டுத் திறமாய்க் கொள்ளே
யசக.

மிளகை எடுத்துப் பீங்கானில் வைத்துக் கொள்க. சிறுநீரை முறித்து அதில் மிளகை போட்டு தினமும் ஐந்தைக் கொள்ள வேண்டும். ஆறு ~~நாள்~~ எண்ணிக்கை ஆகும் அளவு ~~இவ்வாறு~~ சாப்பிட — வெட்டைச் சத்து அதிகமானால் அறுகம் புல்லுடன் மிளகைச் சேர்த்துக் குடிநீராய்க் காய்ச்சி வெண்ணெ —யையும் சேர்த்துக் கொடுக்க நலமாகும்.

கொண்டபின்பு கிரந்தையைத் தான் சூரணித்து
கூட்டியல்லோ சர்க்கரையை நாலுக்கொன்று
தீண்டவது தேனூடு குழைஞ்சி கொள்ளு
சீதகமாய் மண்டலத்தில் வாசமேர்
தீண்டவது கூடமற்று வாதமோடு
உத்தமனே பித்தமெல்லாம் கீழேநோக்கும்
கண்டதமாய்க் கொண்டுமெள்ளத் தீர்ந்தபின்பு
கற்பத்தின் வரிசையெல்லாம் சொல்லுறேனே.

௨௰

மேற்கூறியவற்றை எடுத்துக் கொண்ட பிறகு கிரந்தையைச் சூரணம் செய்து கொள்க. 1பங்கு சர்க்கரை~~யை~~ கால் பங்கு மாக சேர்த்துக் கொள்க. ஐந்து கிராம் சூரணத்தில் தேவையான அளவு தேனைச் சேர்த்து நாற்பது நாட்கள் உட்கொள்ள வேண்டும். வாதம், பித்தம் ~~தீரும்~~ கீழ் நோக்கும். இவ்வாறு உட்கொண்டு இந்நோய்கள் தீர்ந்த பிறகு கற்பத்தின் ~~இருமை~~ வரிசை அனைத்தும் கூறுவேன்.

சொல்லுகிறேன் பொற்சீந்திலானால் நன்று
துலங்கவது கிடையாட்டால் நல்லசீந்தில்
அல்லாறதோர் மேற்றோலினை உரித்துப் போட்டு
அடைத்துண்டாய்க் கொண்டுவந்து கிழித்துப் போட்டு
நில்லாறவே யுலர்ந்தபின் புயிடித்துத் தூளாய்
நிலமாதநாலிலொன்று சர்க்கரையுங் கூட்டி
வெல்லாறவே தினந்தோறும் காசந்திகொள்ள
வெருளாதே மண்டலமுண்டு தேறே

உ௧.

பொற்சீந்திலானால் எடுத்துக் கொண்டால் மிகவும் நல்லது. அவ்வாறு கிடைக்காவிட்டால் நல்ல சீந்திலை எடுத்து ~~அதன்~~ மேல் தோலை நீக்கி ~~துண்டுகளாய்~~ அடைத்துண்டாய் கொண்டுவந்து கிழித்து செய்து உலர வைத்துக் கொள்க. நன்கு காய்ந்த பின் முறைப்படி சூரணம் செய்து கொள்க. அதனுடன் கால் பங்கு சர்க்கரையைச் சேர்த்து நாள்தோறும் ~~~~ ஐந்து கிராம் அளவு உட்கொள்ள வேண்டும். இவ்வாறு நாற்பத்தெட்டு நாட்கள் மேற்கொள்ள வேண்டும்.

சேரப்பா சுரதோஷமெல்லாம் போகும்
செகமறிய மேகமென்றதெல்லாம் போகும்
வாரப்பா கபாலத்தின் வெட்டை போகும்
வத்தி நின்ற தாது வெள்ளா மருவியூறும்
சேரப்பா அத்தி சுரம் வெட்டை போகும்
மெய்நிறைந்த நாடியெல்லா மமுதமூறும்
பேரப்பா சீந்திக்குச் சாவோயில்லே
பேரேது அமர்த சஞ்சீவியாமே
௨௨

இவ்வாறு உட்கொள்ள சுரம் தோடம் எல்லாவற்றை
நீங்கும். உஷ்ண மேகம் நீர்த்துக்கள் எல்லாம் ஊறும்.
மேகம் கபால வெட்டை அத்தி சுரம்
~~நாடிகளில் எல்லாம் அமிர்தம் ஊறும்~~
வெட்டை, ~~இவை~~ நீங்கும். ~~தாது~~
~~விருத்தியாகும்~~. நாடிகளில் அமிர்தம் ஊறும்.
சீந்திலினால் மானிடர்க்கு இறப்பில்லை.
உடல் காயகற்பமாகும். ஆகவே அதனை
"அமிர்தசஞ்சீவி" என்றழைக்கப்படுகிறது.

ஆமப்பா யிதுகடந்து நூறாண்டான் வேம்பை
அப்பனே பட்டைதனையைத் தான் வெட்டவந்து
ஓமப்பா மேற்புரணி நீவிப்போட்டு
உத்தமனே நிழலுலர்த்தாயுலர்ந்தபின்பு
தாமப்பா இடித்துநன்றாய்ச் சூரணமே செய்து
சாதகமாய்க் கருங்குன்றிச் சாறுவார்த்து
தேமப்பா எழுதரம் பாவனையே செய்து
திறமாக நிழலுலர்த்தாயுலர்த்திடாயே
உ௩

நூறாண்டு வாழ்நாள் கொண்ட வேப்ப மரத்தின் பட்டையைத் தேவையான அளவு எடுத்து மேல்தோலை நீக்கி நிழலில் உலர்த்திக் கொள்க. நன்கு காய்ந்தபின்பு முறைப்படி சூரணம் செய்து கொள்க. அதனுடன் கருங்குன்றிச் சாற்றினை வார்த்து ஏழு முறை ~~கலக்கி விட்டு~~ பாவனை செய்து நிழலில் உலர்த்திக் கொள்க.

உலர்ந்தபின்பு எட்டதிலொன்று கற்கண்டு கூட்டி
உத்தமனே யிருநேரம் யிருகழஞ்சு கொள்ளு
அசிந்து தின்று அசியாமல் மண்டலமே கொள்ளு
மைந்தனே வயிரம் போலிருக்குந் தேகம்
நிலந்திகமாடம் நரை திரையும் பலமுங்கெட்டு
நமனுக்கு நமனுவார். நன்றாய்ப்பாரே.

௨௬

உலர்ந்த

~~காய்ந்த~~ பின் எட்டிலொரு பங்கு கற்கண்டு சேர்த்து ~~வைக்க~~. அச்சூரணத்தைக் காலை மாலை இருநேரமும் வேளைக்கு பத்து கிராம் வீதம் நாற்பத்தெட்டு நாட்கள் உட்கொள்ள உடல் வயிரம் போலாகும். நரை திரை மாறி எமனுக்கு எமனாய் விளங்குவர்.

~~சேங்கிய கற்பம்~~

இளகு கற்பம்

பாரப்பா யிதுகடந்த பின்பு நீ தான்
பரிவான கரிசாலி குப்பை மேனி
சேரப்பா சிறிய செருப்படையினோடு
தெளிவாகச் சமன் கூட்டிச் சூரண மேசெய்து
வாரப்பா தேனிலே கிண்டி வைத்து
மைந்தனே தினங் கிராஞ் சு கொண்டுவாநீ
நீரப்பா யிருபது நாட் கொண்டாயானால்
நிறையிலுள்ள தோசமெல்லா ஞ் சாடிப் போமே

உகூ

மேற்கூறியவற்றைச் சாப்பிட்ட பிறகு கரிசாலை, குப்பைமேனி, சிறுசெருப்படை இவற்றைச் சமனாக எடுத்து முறைப்படி சூரணம் செய்து கொள்ள வேண்டும். அதில் வேண்டிய அளவு தேனை விட்டு ~~கிண்டி~~ நாளி இளகமாகச் செய்து கொள்க. நாளொன்றுக்கு ஐந்து கிராம் அளவு இருபது நாட்கள் சாப்பிட்டால் நிறையிலுள்ள தோசம் அனைத்தும் ஓடிப் போகும்.

நாடுமே சுயம்பாடவாக்கில்வா கீ
சகலநூல்கருத்வல்லாம் தானே தோன்றும்
வாடுமே தேகமெல்லாம் பொன்னிறம்போலாகும்
மன்மதன் போல் கண்கள் ரெண்டும் சிவப்பதோட
தேடுமே பெண்மேலே மோகமப்பா
தெளிந்து கொண்டு மாயத்தில் சிக்கவேண்டாம்
ஓடுமே சேத்துமந்தான் கீழே நோக்கும்
உதிரத்தின் வாயு எல்லாமொளிந்து போமே

உகு

வாலை, பலநூல்களின் கருத்தாக வந்து அவன் முன் நிற்கும். உடல் பொன்னிறம் போல மாறும். கண்களில் செவ்வரியோடி சிவந்து பெண் மேல் விருப்பமுண்டாகும். இவற்றையெல்லாம் அறிந்து மாய வலையில் சிக்கிக் கொள்ள வேண்டாம். சிலேத்தும -தானது கீழ் நோக்கி இருக்கும். வயிற்றில் உள்ள வாயு: வாயுக்கள் அனைத்தும் ஒழிந்து போகும்.

போனபின்பு யின்னுமொரு கற்பங் கேளு
புகழ்ந்து நின்ற சிவனார் தன் வேம்பினோடு
ஆனபின்பு வாலுளுவை வித்துங் கூட்டிப்
அப்பனே சமனாகக் கூட்டிக் கொண்டு
தானபின்பு இதையிடித்துப் புடத்திலே தயிலமப்பா
சாதகமாய் வாங்கியல்லோ வடுத்துக் கொண்டு
ஏனபின்பு சர்க்கரையுஞ் சீரகமும் போட்டு
இதமாகக் கலக்கியதை வைத்துக் கொள்ளே.

௨௭

மேற்கூறியவற்றைக் கைக்கொண்ட பிறகு மற்றுமொரு கற்பத்தைக் கேட்பாயாக. சிவனார் வேம்புடன் வாலுளுவை விதையையும் சமமாகச் சேர்த்து இடித்துக் கொள்க. புடத்திலிட்டு தைலமாய் இறக்கிக் கொள்க. அதனுடன் சர்க்கரையையும் சீரகத்தையும் சம அளவு சேர்த்து கலக்கி பத்திரப்படுத்திக் கொள்க.

வைத்ததொரு தயிலத்தைத் தினந்தோறுமைம்பூர

மாகாசத்தார்கா ந்திபுண் டுவா டீ

நேயத்தோ டுமண்டல மேயுண்டாயானால்

நிலமான தாதுவெல்லாஞ்சித்தியாகும்

கைத்ததொரு பித்தமறுங் கபத்தைச்சாடும்

கனகம் போல் தேகமொங் கண்டுகொள்ளு

மெய்த்ததொரு சரசோதிநிர்த்தஞ்செய்வார்

வேதாந்தச்சாரமெல்லாம் வெளியாய்ப் போமே

௨அ

இந்தத் தைலத்தைத் தினமும் 1/4 கி 48 நாட்கள் உட்கொண்டு வர எல்லா தாது சுக்கிலம் சித்தி விருத்தியாகும். பித்தம் நீங்கும். கபத்தைப் போக்கும். உடல் பொன் போல் ஆகும். சரஜோதி வினது அடையா வேதாந்த சாரம் வெளியாகும்.

தூதுவளை

லோமப் பாயினை விட்டுக் கற்பஞ் சொல்வேன்
புகழான தூதுவளை யிலையினோடு
ஓமப்பாதிற் கோலஞ் சாதிக்காயும்
உத்தமனே வாலுளுவை விரையுங் கூட்டி
சேமப்பா கொடுவேலி விரையினோடு
சேர்ந்து நின்ற நிலப்பனையின் கிழங்கு கூட்டி
தாமப்பா பொற் கொன்றைப் பூவினோடு
சாதிக்காய் அங்கோல விரையுங் கூட்டே

உ௯.

தூதுவளை இலையுடன் தக்கோலம், சாதிக்காய், வாலுளுவை இவற்றின் விதைகளையும் ~~சேர்த்துக் கொள்க~~. கொடுவேலி விதை, நிலப்பனங்கிழங்கு, பொற்கொன்றைப் பூ, சாதிக்காய், அங்கோல விதை, இவற்றையும் சமபங்கு எடுத்து சேர்த்துக் கொள்க.

கூட்டாயல்லோ யிது வெல்லாஞ் சமபாகம்

குமரிட வேயிடித்து நன்றாய்ச் சூரணமாய்ச் செய்து

ஆட்டாயல்லோ முள்ளாம் பன்றிநெய்யினோடு

அப்பனே காசிரைடதான் தினமுங் கொள்ளு

பூட்டாயல்லோ மண்டலமுங் கடந்துதானால்

பொற்சடை யோன் தேகமுமாம் பொய்யோவில்லை

கோட்டாயல்லோ மேலகுருயிந்தக் கற்பம்

கிரகு முரடாகவுந் தான் பாட்டினரே

நடய.

அனைத்து மூலிகைப் பொருட்களையும் இடித்து முறைப்படி சூரணமாய்ச் செய்து முள்ளம்பன்றி -யின் நெய்யோடு கலந்து அருந்திக் கொள்ளவும்

அந்நெய்யை காலெடை தினம் கொள்ள 1 மண்டலம் இவ்வாறு உட்கொண்டால் பொற்சடையோன் தேகம் போல் ஆகும். பொய் இல்லை. மேலே குரு இந்த கற்பத்தை கரிமுரடாகப் பாடினார்.

பாடியதோர் கற்பத்தைக் கூடத்தியின்னு
பார்மைந்தா அண்டத்தின் கற்பத்தைசொல்வேன்
நீடியதோர் கருங்கோழி சேவலுடன் பெடு
நிலையாக வளர்த்துவதின் முட்டையெல்லாம்
மூடியதோர் கல்லுப்புக் குள்ளே வைத்து
உத்தமனே கல்லுப்பை மேலே மூட
தேறியதோர் இரண்டு திங்களானபின்பு
சிவசிவா அண்டமெல்லாங் கட்டிப் போச்சே

நீக.

மேற்கூறப்பட்ட பல கற்பங்கள் கூறிய பிறகு அண்ட கற்பத்தைப் பற்றிக்
கருங்கோழி, சேவல் வளர்த்து அந்த ~~கருங்கோழி~~ இடும் களை
கூற ~~முற்படு~~கிறேன். கருங்கோழியின் முட்டை~~யைக்~~ கல்லுப்புக்குள் வைத்து கல்லுப்பை அதன் மேல் மூடி இரண்டு மாதம் கழிந்த பிறகு எடுத்துப் பார்க்க முட்டை கட்டிப் போகும்.

முட்டையதோ ரண்டமெல்லா மெடுத்துக்கொண்டு
முறைமுறையாய்க் கொடுக்கிழங்குச் சாற்றில்
முட்டையதோ ரண்டமெட்டுரெண்டு சாமம்
ஊறாக வைத்தெடுத்து வைத்துக்கொண்டு
முட்டையதோர் மேலோடு தள்ளிப் போட்டு
சாதகமாய்த் தினமொன்று அண்டமொன்று
முட்டையல்லோ ரெண்டாக்கிப் பல்வாதிகொள்ளு
துயர்தீருஞ் சுகமாகிக் கொள்ளு கொள்ளோ.

௩௨

அந்த முட்டை~~யை~~ துளை கொடுக்கிழங்குச் சாற்றில் போட்டு ஆறுமணிநேரம் ஊறக் கொள்க. பின் அதனை எடுத்து மேலோட்டை நீக்கி ~~பாதியாக வெட்டிக்~~ கொள்க.

தினம் ஒரு முட்டை எடுத்து அதனை இரண்டாக்கி
அதில் ஒன்றை உண்ண துன்பம் நீங்கி சுகம்
உண்டாகும்

கொள்ளப்பா விருபதுநாள் காயந்தானும்
குறுகாது நடுகாது கல்தானாகும்
விள்ளப்பா அக்கினத்தைக் கட்டதிற்கும்
மேலேத்துமல்லாமல் கீழோடாது
திள்ளப்பா வடங்கிற்து காமவித்தை
அகயோகஞ் செய்தாலும் விந்துவிழா
தள்ளப்பா யிவ்வாவில் சன்னமாக.
திடமை யோஞ்சட்டை யோஞ்சாதித்தோர்க்கே.

௫௫

நாளொன்றுக்கு பாதி முட்டை வீதம் இருபது நாட்களுக்கு உட்கொள்ள உடலானது குறுகவோ நீளவோ செய்யாது. கல் தாண் யொன்றாகி விடும். அக்கினம் கட்டுப்படும். [அக்கினம் மேலே ~~ஏ~~ ஏறும் அல்லாது] கீழ் இழாது. காம ~~விளையாட்டுகள் அடங்கிப் போகும். அய இன்பம் அடைய எண்ணி னாலும் விந்து கீழ் விழாது.~~ [அகபோகம் செய்தாலும் விந்து விழாது]

சாதிக்கயாவ் வாவும் பத்தியத்தைக் கேளு
தாம்பூலத்தின் பற்றுச் சுண்ணஞ் சொல்வேன்
ஓதிக்கக் கற்பூரச் சிலையை வாங்கி
உத்தமனே வெண்கருவாலரைத்துக் கட்ட
பேதிக்கக் கரியோட்டலாது ஆகு
பேரான சுண்ணமும் பாம் பின்னுங் கேளு
வாதிக்கக் கல்நாரில் படியே பண்ணு
மகத்தான அண்டத் தோலாது ஆதே.

ந ச

இதை சாதிக்க தாம்பூலம் பற்றுக்கும் சுண்ணம் கூறுகிறேன்

பத்தியத்தைக் கூறுகின்றேன் கேளுங்கள்: கற்பூரச் சிலையை எடுத்து முட்டை வெண்கருவால் அரைத்துக் கரியோட்டில் வைத்து ஊத சுண்ணமாகும். கல்நாரிலும் இவ்வாறே செய்ய சுண்ணமாகும். இப்படியே முட்டைஓட்டிலும் ~~செய்யவும்~~ ஊதிட சுண்ணமாகும்.

உலாதிடவே அண்ணமுமாமொவ்வொன்றப்பா
உத்தமனே பழுத்திருந்த வெற்றிலையிற் பூசிக்
கோதிடவே கொட்டைப்பாக்கதனைச் சீவி
குமிறவே தாம்பூலந் தின்னு நன்று
வாதிடவே சேத்துமத்தையறுத்துப் போடும்
மகத்தான உப்பரசத்தின் அண்ணந்தானே

நூ.

பழுத்துள்ள வெற்றிலையில் அண்ணாம்பினைப் பூசிக் கொள்க. கொட்டைப் பாக்கைச் சீவி வெற்றிலையுடன் சேர்த்து தின்ன வேண்டும். இவ்வாறு செய்ய சிலேத்துமம் நீங்கும்.

மகத்தான உபரசத்தின் அண்ணமாகும்.

தலைமுழுக

தானென்ற தலைமுழுகல் வர்சை கேளு
சாதகமாய் மிளகு கடுக்காய் மஞ்சள்
வேனென்ற வெப்பரிசி நெல்லிக்காயும்
மீறாமல் சமபாகம் நிறுத்துக் கொண்டு
கோனென்ற ஆவின்பால் விட்டேயாட்டி
குமுற வே முழுகிவா பட்சந் தோறும்
தேனென்ற நெய் வார்த்து வாரந் தோறும்
உத்தமனே பசும்பயறு அரைப்பாய் ப்பெண்ணே.

நூசா

வெப்பம் ஐ3

மிளகு, கடுக்காய், மஞ்சள், வெட்பாலரிசி, நெல்லிக்காய் இவற்றைச் சம அளவு எடுத்துப் பசும்பால் விட்டரைத்து பதினைந்து நாட்களுக்கொருமுறை தலை முழுக வேண்டும். வாரத்துக் கொருமுறை நெய் தேய்த்து பச்சைப்பயறு மாவி [illegible] —ணைக் கொண்டு தேய்த்து தலை முழுக வேண்டும்.

அன்னபேதிக்கு உப்பு

பண்ணப்பா அன்னபேதிப் போகுங்கற்பம்
பாருகினோர்தாக்கள் பாடாதெல்லாம்
திண்ணப்பா அண்டமிதுகல்வத்திட்டு
கல்லுப்பு பலம்பத்து அதிலே போட்டு
வில்லாப்பா வெடியுப்பு பலந்தானஞ்சு
மெலியதோர் நவச்சாரம் பலந்தான்ரெண்டு
தீண்ணப்பா சீனமது பலந்தான் மூணு
சேர்க்க நன்றாயரைத் திலர்த்த மெழுகுமாமே.

நன

முட்டையைக் கல்வத்தில் போட்டுக் கொள்க. அதனுடன் 350கி கல்லுப்பு, 175கி வெடியுப்பு, 70கி நவச்சாரம், 105கி சீனம் (சூகாரம்) இவற்றைச் சேர்த்து அரைத்து நிழலில் உலர்த்த மெழுகாகும்.

மெழுகையெடுத்துப் பாறையுப்பை யரைத்துப் பூசி
வெய்யிலிலே உலர வைத்துக் காய்ந்த பின்பு
மெழுகையெடுத்து பூரசத்தைக் கீழ் மேலிட்டு
ஓட்டாலே மூட நன்றாய்ப் புடத்தைப் போடு
மெழுகையெடுத்துப் போனது உப்புக் கட்டும்
நிலமாக உடைத்தவாய் வயிரமின்னும்
திறகையெடுத்த உப்பையல் லோகந் சோற்றிலிட்டு
சாப்பிட வெமிகவும் நன்று சாப்பிட்டாயே.

நூ-அ

~~மெழுகின் மீது~~ பாறையுப்பை அரைத்து
மெழுகின் மீது கவசமாகப் பூசுக. வெய்யி-
லிலே காய வைத்து எடுத்துக்கொள்க.
பூரசத்தை மேல் கீழ் போட்டு மெழுகை
வைத்து ஓட்டினால் மூடி புடமிடுக.
உப்புக் கட்டும். இந்த உப்பி~~ன்~~ சிறிதளவு
எடுத்து சோற்றிலிட்டு சாப்பிட உடல்
நலம் பெறும்.

சாப்பிட்டாலிந்த உப்பு சட்டையெல்லாந்தள்ளும்
சமாதிக்குப் புருவமையந்தமர் திறக்குமப்பா
கூப்பிட்டாளுன் மனத்தாய் வா,வா வென்பாள்
கூசாதே நட்டோடே மேலே யேறு
யேப்பிட்ட அமுரியிலே யிரங்காதுப்பு
யிதுவுமொரு கற்பமா யிருக்குந்தேகம்
ஊய்ப்பட்டனை கூப்பாலே பச்சையுப்பைத் தின்றால்
போய்த்திருந்த சித்தியெல்லாம் மண்ணாய்ப்போமே
௫௯.

மேற்கூறப்பட்ட கட்டிய உப்பினைச் சாப்பிட்டால் சமாதி நிலைக்கு ஆதாரமான புருவ மைய நடுவிலுள்ள ஒளி தெரியும். பராசக்தி உன்னை அழைப்பாள். நீரில் இந்த உப்பானது கரையாது. இவ்வுப்பானது சிறந்த கற்பமாக உள்ளது. உப்பைக் கட்டாது பச்சையாகவே சாப்பிட்டால் சித்திகள் அனைத்தும் நீங்கிவிடும்.

போமென்ற உப்புக்குக் காரமேற்றி
புகழாக உள்திடவே சுண்ணமாகும்
தானென்ற சுண்ணத்தில் சாரஞ் சேர்க்கச்
சீலமாகுமிதுக் குள்ளே வீரம் போட்டு
ஆமென்ற சரக்கையெல்லாந் தொய்த்துவாட்ட
அசையாது அசையாது மணி போலாமே
நாமென்ற நவலோகத் துள்ளே யீய்ந்தால்
நிலையாறு மாற்றாகும் நயந்து காணே.

சுய.

மேற்கூறிய உப்பிற்குக் காரத்தினை ஏற்றி உள்திட சுண்ணமாகும். இச்சுண்ணத்துடன் சாரத்தினையும் வீரத்தினையும் சேர்த்துக் கொள்க. அனைத்துச் சரக்குகளையும் சேர்த்து உருக்கிக் கட்ட மணியாகும். ஒன்பது வகை உலோக வகைகளாகிய பொன், இரும்பு, செம்பு, ஈயம், வெள்ளி, பித்தளை, தரா, துத்தநாகம், வெண்கலம் ஆகியவற்றுக்கு மாற்று கொடுக்க இருபத்து நான்கு தங்கமாகும்.

காணப் பா யிதையெ டுத்துச் சிலவுசெய்து
கனமான கற்பத்தை தீதின்றுயேறு
வீணப் ப--- --- வகதியில் உயென்று
வேதாந்த வாலையைத்தான் நித்தம் பூசி
தோணப்பா யென்னைப் போல சொன்னார் இல்லை
சொன்னதினால் இத்தரையின் மேல் பலையுமாச்சு
உணப்பா யிதைவிட்டுக் கற்பஞ்சொல்வேன்
உத்தமனே வைகுசாறுக் குஉரைத்துப்பாரே
சுக.

மேற்கூறிய கட்டப்பட்ட உப்பினைக் கற்பமாக எண்ணியே உட்கொள்ள வேண்டும். வேதாந்தத்தை அறிந்து வாலையைப் பூசி என்னைப் போல் கூறியவர்கள் எவருமில்லை. ~~இது~~ இது போன்றே வேறு கற்பங்களையும் இன்னும் கூறுவேன்.

பாரப்பா அரப்பொடியை பழச் சாத்திட்டு.
பாங்காக ஊற வைத்து மூன்று நாள்தான்
பாரப்பா உரசியதைக் கழுவிப் போட்டு
நிறுத்தலோ பலமஞ்சு எடுத்துக்கொண்டு
நேரப்பா பலமொன்று கட்டிய நேருப்பு.
தின்னொடு அரைப்பலந்தான் வீரம் போட்டுச்
சேரப்பா வெண்காரம் பலமோரெண்டு
திறமான சாரமது பலமுங் காலே.

௫௨

அரப்பொடியை எலுமிச்சம்பழச் சாற்றில் மூன்று நாள் ஊற வைத்து பின் மேற் படிந்துள்ளதை நீக்கி கருவியெடுத்துக்கொள்க, சுத்தித்ததில் 175கி அளவு எடுத்துக் கொள்க. 35கி கட்டிய உப்பு, 18கி வீரம், வெண்காரம் 70கி, சாரம் என்னும் நவச்சாரம், 9கி, துருசு, துத்தம் வகைக்கு 18கி, சூதம் 9கி எடுத்துக் கொள்க. வெடியுப்பு நீர், சாரநீர் இவற்றால் வகைக்கு 6 மணி நேரம் ஆட்டிக் கொள்க.

சீனாளோடு அரைப்பலந்தான் துருசு போட்டு
வகுமுறையாய் அரைப்பலந்தான் துத்தம் போட்டு
சேளோடு ஆதமதில் கால்ப்பலமும் போட்டு
திரமாக வைடரையப்பு நீராலாட்ட
சூதலோடு சாரநீர் விட்டு ஆட்டச்
சூதகமாயிருந்தும் யிரண்டு சாமம்
வேலோடு எலியாலவம் பருப்புத் தானும்
வெமச்சவே ரெண்டு பங்கு கூடப் போட

சூத

எலியாலவம் பருப்பை இரண்டு பங்கு சேர்த்துக் கொள்க. இடித்துச் சூரணமாய்ச் செய்து ஐந்து பங்காய்ப் பகுத்துக் கொள்க. அதில் ஒரு பங்கினை அரப்பொடியன் சேர்த்துக் கொள்க. குகையில் சீல் கொண்டு மூடி உருக்கிக் கொள்க. ஆறிய பிறகு எடுத்து உடைத்து வைத்துக் கொள்க. ஒரு பங்கினைப் போன்று ஐந்து பங்கையும் உருக்கிக் கொள்க.

மோட்டமடித்து அஞ்சு பங்காய்ப் பகுந்துகொண்டு
புகழாக ஒருபங்கு அரப்பொட்டியில் கொட்ட
நீட்டத்தைக்கையிலிட்டுச்சில்லுப் போட்டு
நேராகத்தாக் குகையிலுருக்கி அதை
மீட்டத்தை யுடைச்செடுத்துநாறுக்கிக்கொண்டு
நீல ஒருபங்கிட்டு உருக்கிநீயும்
மூட்டத்தாயிப் பட்டையே அஞ்சுபங்கும்
புகழாக உருக்கிடவே யாடும் பாரே
௪௪

பின் பக்கத்திலேயே இணைந்துள்ளது.

பாரப்பா யிந்தயத் துக்கிடையே தங்கம்
பாய்ச்சியொரு மையாக உருக்கி வாங்கி
நேரப்பா யதிலேயொரு காஞ்சு வாங்கி (ழ)
நிலைக்க ஒரு குகையிலே உருக்கும் போது
தாரப்பா நாகமொரு காஞ்சு போட்டு
சுகமாக வாங்கியது ஆகும் போது
காரப்பா காரியம் காஞ்சு போட்டு (ழ)
கிண் திறந்து கண் திறந்து பிரளுந் தானே.

ஈரு.

அந்த அயத்திற்கிடையே தங்கத்தை 5கி

~~தங்கத்தை~~ மையாக உருக்கி அதில் 5கி எடுத்து குகையில் வைத்து உருக்கிக் ~~கொள்ள~~ (பொழுது) வேண்டும். அதனுடன் 5கி நாகத்தைப் போட்டு அது உருகும் போது 5கி காரியத்தைப் போடுக.

தாணாகக்கண்திறந்து பிரளும் போது
தாக்கத்திலே டுக்கள் ளந்திகைந்தானும்
தெணாகாந்தை குமிதனை வாங்கி
செம்புரெண்டும் வெள்ளியெட்டும் சிறக்கவாட்டு
கொணாணகாநீக மொன்றுகொடுத்தாயானால்
இறையாது ஏழுரை தான் கூர்ந்துபாரு
டாணாண லோகமங்கே யொன்றுமானால்
பண்பான காயசித்தி சொல்லக்கேளே.

சுகா

அனைத்தும் உருகிக்குழையும் போது 15கி கெந்தகத்தையும் 1கி செம்பையும் 40கி வெள்ளி-யையும் சேர்த்து உருக்கி வாட்டினால் ஏழுரை மாற்று தங்கமாகும். இதனைக் கொண்டால் காயசித்தியாகும்

கோப்பா உருக்கின தோரிரும் பிடைக்குத்தங்கம்
கெட்டியாக வைத்துருக்கி யெடுத்துக்கொண்டு
நீளப்பா யிதிற்பாதி சூதங் கூட்டிச்
சீதகமாய்ச் சுத்தி ரெட்டிக் கெந்தி
நீளப்பா யிதிற் கூட்டிப் பொற்றலையின் சாற்றில்
நீதியா அரைத்தொரு சாமம் வில்லை செய்து
நீளப்பா ஓட்டிலிட்டுச் சீலை செய்து
நிலமாக லகுபுடம் போட்டிடாயே.

ரன

உருக்கின இரும்பையும் அதற்குச் சம அளவு தங்கத்தையும் சேர்த்து உருக்கி எடுத்துக் கொள்க. உருக்கினதின் பாதி சூதம் இரசம் சேர்க்க. ~~சூதத்தின்~~ இரசத்தின் பங்கிற்கு இரண்டு மடங்கு கெந்தகம், கூட்டிக் கொள்க. பொற்றலையின் சாற்றால் ~~அரைத்து~~ மூன்று மணி நேரம் அரைத்து மாத்திரை செய்து ஓட்டில் போட்டுக் ~~கொள்க~~. சீலை மண் செய்து எளிய புடம் போட வேண்டும்.

போடவே புடந்தோறும் கெந்தியிட்டு
புகழாக ஏழுபுடம் போடுசும்மா
மட்டுவாய் பின்பு புடங்கனமாய்த்தீயும்
நீங்கியது செந்தூரமாகுமட்டும்
மாட்டுவாய் செந்தூரமானபின்பு
அப்பனே கொற்கஞ்சு சர்க்கரையில் கொண்டு
தீட்டுவாய் காயமதுயிரும் புத்தாணுக்கு
செயலோடு மண்டலந்தான் கொண்டுதேரே
சுஅ

இவ்வாறு ஒவ்வொரு புடத்திற்கும் கெந்தகத்தைச் சேர்த்து ஏழு புடம் போட வேண்டும். மறுபடி புடத்தைக் கனமாக ~~போட~~ செந்தூரமாகும் வரை போடவும் ~~செந்தூரமாகும்~~. 1/4 கி இச் செந்தூரத்தை எடுத்து தேவையான அளவு சர்க்கரையைச் சேர்த்து நாற்பத்தெட்டு நாட்கள் உட்கொள்ள உடலது இரும்பாகும்.

தேறியபின் காந்தமென்றாகிற் பங்கேளு
சீர்காறிய மயிர்க்காந்தம் உருக்காக்காந்தம்
மாறிய தோருசியைப் பிடிக்குங் காந்தம்
வைமந்தனே யரக்கான காந்தமொன்று
ஆறிய தோர்த்து நாலிவரக்கு நன்று
அப்பனே கிடையாதட்டால் நீதான் கேளு
கூறிய தோருசிதனைப் பிடிக்குங் காந்தம்
கொண்டுவந்து நெருக்கி நன்றாய்ப் பிடைத்துப் போடே

௪௯

காந்தத்தினால் ஆன கற்பத்தை இப்போது இயம்புகின்றேன் கேளுங்கள் மயிர்க்காந்தம், உருணைக் காந்தம், உசாசிக் காந்தம் (ஊசிப்பிடிக்கும்) அரக்கு காந்தம் ஆகிய நால்வகைக் காந்தங்களுள் அரக்கு காந்தம் நன்மை பயப்பதாகும் அது கிடைக்காவிட்டால் ஊசி ~~காந்~~ (ஊசிபிடிக்கும்) காந்தத்தை இடித்து புடைத்து ~~போட~~

போடப்பா வெள்ளாட்டு ரத்தத்துள்ளே
புரட்டியல்லோ வெள்ளாட்டுதன் கொழுப்பும் போட்டு
நீடப்பா வதின் தோலில் கட்டி நன்றாய்
நிதியான நெற்குழியில் கூட வைத்து
ஆடப்பா நாலு திங்களானபின்பு
உத்தமனே யிதை யெடுத்து உருக்கக் கேளு
கூடப்பா யிந்துப்புக் குப்பாதி காரங்
குறையாமல் காரமுங் அய்காந்தம் பத்தே.

ருய

வெள்ளாட்டு இரத்தத்திற்குள் போட்டுப் புரட்டி ~~கொள்க~~. அதனுடன் வெள்ளாட்டுக் ~~உள்ள பாத்திரத்தை~~ கொழுப்பையும் சேர்க்க. ~~அதனை~~ வெள்ளாட்டுத் தோலில் வைத்துக் கட்டி நெற்~~பாத்திரத்தின்~~ குதிரின் இடையில் வைத்து விடுக. நாலு மாதங் கழித்து அதனை எடுத்து உருக்கிக்கொள்க ~~உருக்கிய அதைக் குப் பாதி~~ இந்துப்புடன் அக்காரம் குறையாத அளவுக்கு காரமுள்ள 125கி வெங்காரமும் 350கி காந்தமும்

(தி.பி.ப)

பத்தோடு துருசுரெண்டு பலமுங்கூட்டி
பாங்காகச் சாரமரைப் பலமும் போட்டு
கொத்தோடு சண்ணுமிணுழுந்து மொச்சை
குறையாமல் கோதும்பை குன்றுமணி யெள்ளு
இத்தோடு புறாவெச்சம் சர்க்கரை தேன் வேண்டி
இறப்பாக வகையொன்று பலமொன்றுமாக
நயத்தோடு ஆட்டுரத்தம் விட்டு ஆட்டி
லேமாக அஞ்சுறைது செய்வாயே.

ருக.

துருசு, 17½
→ 70கி, நவச்சாரம், உளுந்து, மொச்சை,
கோதுமை, குன்றிமணி, எள், புறாவெச்சம்,
சர்க்கரை, தேன் இவற்றை வகைக்கு 35கி
எடுத்து, ஆட்டு இரத்தத்தை விட்டு ஆட்டி
அரைத்து பங்காக்கிக் கொள்க.

செய்தபின்பு காந்தத்தை யொருகூறுகூட்டித்
திராவநன்றாய்த்தரக்குகையிலூதியாட்டு
செய்தபின்பு உடைத்தெடுத்து ஊதிப்போட்டு
டாங்காகயின்னொருமாறுபங்குகூட்டி
செய்தபின்பு முன்போலே உருக்கியாட்டி
நலமாகி அஞ்சுபங்குமுடைத்துடைத்தூது
செய்தபின்பு காந்தமது சத்தாய் நிற்கும்
காயசித்திக்கிதன் பெருமைகாட்டுவேனே

௬௨.

ஒரு பங்கு காந்தத்தைச் சேர்த்து உலையில் ஊதியாட்டு. ஆறிய பிறகு உடைத்துப் போட்டுக் கொள்க. மற்றொரு பங்கையும் சேர்த்து உருக்குக. இவ்வாறே ஐந்து பங்கையும் உடைத்து ஊத, காந்தம் சத்துப் பொருளாய் தோன்றும். காயசித்திக்கு மிகவும் உகந்தது இது.

கூட்டுவென் காந்த சத்துப் பலந் தானிரண்டு
கற்பசமில்லாத தங்கம் பலந் தானொன்று
பூட்டுறவே ரெண்டுமொன்றாய் உருக்கி வாங்கி
உத்தமனே சூதமிதில் பலந் தானொன்று
நீட்டுறவே கெந்தகமும் பலந் தான் நாலு
நேரயிதைப் பொற்றலையின் சாற்றாலாட்ட
மூட்டுறவே வில்லை தட்டி ஓட்டால் மூடு
கொண்ட மணல் மறைவில் புடத்தைப் போடே
ரே

70கி. காந்தச்சத்து; 35கி தங்கம் எடுத்து இரண்டையும் சேர்த்து உருக்கிக் கொள்க. 35கி சூதம் (ரசம்), 140கி கெந்தகம் இவையிரண்டையும் சேர்த்து பொற்றலைக் கையாந்தகரைச் சாற்றாலாட்டி மாத்திரை செய்து ஓட்டில் வைக்க. ஓடு கொண்டு மூடி மணலில் புடம் போடுக.

போடப்பா யிப்படியே பதினாலு புடந்தான்
புகன்றாக நீயெடுத்து அரைத்துக்கட்டி
நீடப்பா ஓட்டிலிட்டுச் சீலைசெய்து
நேரப்பா வெளிப் புடமா யேத்திப் போடு
ஊடப்பா செந்தூரமாகுமட்டும்
உத்தமனே புடம் போட்டுத்தீர்ந்து வாங்கி
தேடப்பா ரெண்டுபண விடைகாந்தந் தானும்
தினந்தோறும் மண்டலந்தான் தின்னுவேறே

௫௪

இவ்வாறே பதினான்கு முறை புடம் போடுக. பிறகு எடுத்து அரைத்து ஓட்டில் போட்டு சீலைமண் செய்து வெளிப்புடம் போடுக. செந்தூரம் ஆகும் வரை புடம் போட்டு ஆறிய பிறகு எடுத்துக் கொள்க. அதனைப் பத்திரப்படுத்திக் கொள்க. நாள்தோறும் 975 மி.கி அளவு நாற்பத்தெட்டு நாட்கள் உட்கொண்டு வரவும்.

(த.ப.பா)

நரையிலே காயமெல்லாஞ் சிவந்துமின்னும்
எழுந்ததொரு நரைகளெல்லா முதிர்ந்துபோமே
தெரையிலே கண்கள்ரெண்டுஞ் சிவந்துமின்னுந்
சிறுபிள்ளைமுகம் போலே சிறந்துகாணும்
நரையிலே யுடம்பெல்லாம் கஸ்தூரிவீசும்
நிலமான தந்தமெல்லா மிறுகியேறுங்
கூறயிலே காந்தசித்தி சூக்குமைத்தக்
கோரக்கர் சித்தியெல்லா மிருக்குள்ளாச்சே
௫௫

உடல் சிவப்பாகவும் மினுமினுப்பாகவும் விளங்கும். நரை முடிகள் உதிர்ந்து விடும் கண்கள் ~~சிவப்பாகி மினுமினுப்பாகும்~~ [மின்னும்]. சிறு குழந்தைகளின் முகம் போல இளமையுடனும் எழுச்சியுடனும் இருக்கும். உடலில் கஸ்தூரி மணம் வீசும். பற்கள் இறுகி வலுப்பெறும், சித்தி அனைத்தும் கைவரப்பெறும்.

ஆச்சப்பா காந்தசத்தால் வேதை சொல்வேன்
அண்டரண்டம் தாண்டப் போம் பட்டாகப் போம்
சேச்சப்பா யிதின் வேதை சித்தர்மெச்சும்
ஊட்டுகிறவர்கை சொல்வேன் சந்தனந்தா
பார்த்ச் சப்பா காந்தசத்தின் சமனாய்த் தங்கம்
பரிவாக ரண்டதைக்குச் சமனாய் நாகம்
சேர்ச்சப்பா உருக்கையிலே நாகமிடை சூதம்
கூட்டரையா ருமணியாகவாங் குவாங்கே.
ருகா

காந்த சத்தால் உண்டாகும் வேதையை இப்போது இயம்புகின்றேன். அண்டரண்டம் தாண்டும் வேதையை சித்தர் ~~மெச்சும்~~ பாராட்டுமளவுக்குக் கூறுகின்றேன். காந்த சத்திற்குச் சமமாய் தங்கத்தையும் இரண்டின் அளவிற்கு ~~சேர்த்து~~ நாகத்தையும் சேர்த்துக் கொள்க. நாகத்தினிடையில் ~~சூதத்தைச்~~ சேர்த்தி மணியாக ~~உருட்டிக்~~ கொள்க. ~~வெற்றி~~

வாங்கியந்த மணியிடைக் கெந்தகந்தான் கூட்டி
மருவிய தோரம் மணிக்கு மனோசிலையுங் கூட்டி
ஓங்கியிதைப் பொடியாக்கிக் குப்பிக் கேற்றி
உத்தமனே வாலுகையிலெரித்து யேறு
தாங்கியது செந்தூரப் பதத்தைக் கேளு
சிவாணை யிட்டால் கதிர்காக்கு மடையிலே தான்
பொங்கியிந்தப் பதத்தோடு செந்தூரம் வாங்கி
புகழாகத் தேவியைத் தான் பூசை பண்ணே.

குரு

மணியின் ~~எடை~~ எடைக்கு கெந்தகம், மனோசிலையைச் சேர்த்துப் பொடித்துக் கொள்க. குப்பியில் ஏற்றி வாலுகையில் எரித்துப் பதத்துடன் செந்தூரமாகும் (பதம் — ...) சிவாணை இட்டால் அதன் அடியில் கதிர் காக்கும் அதை எரித்து பக்குவத்துடன் எடுத்து வைத்துக் கொள்க. தேவியை பூசை பண்ணவும்.

பூசைபண்ணு அவர்பதமும் சிவனுடையபதமும்.
புகழ்பெரிய வீரன் திருவாணிபதமும்
பூசைபண்ணி வைத்துவை தீபானம்பண்ணி
போக்கோடே தாரகத்தில் நின்றுபாரு
பூசைபண்ணமறந்தாக்கால் காயசித்திபொய்பொய்
பூட்டுகிற வேதையும் பொய்யாமய்யா
பூசைபண்ணத் தேவியுட பதத்துத்தீட்சை
புகழாகக்கேட்டவரேஇருந்தார்தானே

௫அ

பார்வதி, சிவன், ~~அ~~ருகன் பாதங்களைப் போற்றி பூசைகள் செய்து கொள்ள வேண்டும். பூசைகள் செய்யாவிட்டால் காயசித்தி, வேதை தீட்சைகள் அனைத்தும் பொய்யாகி விடும்.

ஆமப்பா காந்தமென்ற செந்தூரத்தை
அறையிறேன் வேதைகேட்டக் கேளு
ஓமப்பா செம்பிலே நூற்றுக் கொன்று
உத்தமனே வெள்ளியிலெண் பதுக்கொன்று
மாமப்பா குடவனிலைம் பதுக்கு ஒன்று
நாலைம்பா தீர்வதனில் பத்துக் கொன்று
திறமாக இரும்பிலே முப்பதுக்கு வொன்று
தாக்கிப் பார் சரிமாற்றுத் தப்பாவாரே

௫௪.

ம் செய்யும் முறையை வேதைக்காக

காந்த செந்தூர~~த்தை வேதைக்குப் பயன்படும் விதத்தைக்~~ கூறுகிறேன். செம்புக்கு நூற்றுக் கொன்று, வெள்ளிக்கு ~~யின்~~ எண்பதுக்கு ஒன்று, சாம்பு ~~பித்தளையின்~~க்கு ஐம்பதுக்கு ஒன்று, ~~தகரத்துக்கு பத்துக்கு ஒன்று~~, இரும்புக்கு முப்பதுக்கு ஒன்று என்று மாற்று கொடுக்க வேதையாகும்.

ஊறான பூநாகங் குளக்கரைகள் தோறும்
மண் தின்றுகக்கியல்லோ மூத்தாய் நிற்கும்
தாரான மத்தை டுத்துத் தண்ணீர் வார்த்து
சரசமா யரித்திருத்து அடியில் பார்க்க
வீறுகப் பளபளப் பாய் மின்னிக்கொண்டு
விளங்கிய தோர் சத்தெல்லாங்கி லேநிற்கும்
கூறாகயிதுவெல்லாம் வழித்துக்கொண்டு
குமுற வெகாரமிட்டு உருக்கிடாயே.

சாய

மண்ணைத் தின்று கக்கிய பூநாகப் புத்து

~~மண்ணினைத் பூநாகம்~~

~~பூநாகம் தின்று கக்கிய புத்து~~ குளக்கரையில்
இருக்கும். அதனை எடுத்து தண்ணீரில் கரைத்து
அரித்து பாத்திரத்தின் அடியில் பளபளப்பாய் மின்னும்
சத்து தங்கும். அதனை எடுத்து வெங்காரத்தை
இட்டு சேர்த்து உருக்கிட வேண்டும்.

உருக்கியது மண் போலவே யெடுத்துக் கொண்டு
உத்தமனே கருவகாயல் வீரங்காரங்
அருக்கியிது நாலுக்கு வையொன்று கூட்ட
மைந்தனே குகையிலிட்டு நன்றாயூது
தெருக்கியிதுமணி போல நன்றாய் நிற்கும்
சிவ சிவா பூரணச் சந்துமாச்சு
அருக்கியினை தக்கொல்லாமலுருக்கச் சொன்னேன்
சொல்லுக் கேசித்த ரெல்லாமெச்சினாரே

சா.க.

உருக்கியபின் உள்ள மணிபோன்ற இவ்வுப்பை எடுத்து அதனுடன் கருவகாயல், வீரம், வெள்ளைக்காரம், இவற்றை உருக்கி மணிக்கு நால்பங்கு ... அந்த தனைச் சருக்கி குகையில் போட்டு நன்றாய் ஊத மணியாய் தோன்றும். அதுவே பூரணச் சந்துமாகும். இதனை எடுத்துக் கொண்டு

மைச்சினதோர் சத்துக்கு நாலத்தொன்று
மேலான தங்கத்தைச் சமனாய்க் கூட்டி
மைச்சியதோர் தங்கத்திடை சூதங் கூட்டி
விதமான கற்றா(ரீ)ம் பாலாஷாணைத்துக் கூட்டி
நேர்ச்சினதோர் வில்லையைத் தான் மூட்டல் வைத்து
உத்தமனை மணல் மறைவில் புடந் தான் பத்தே
௬௨

பூநாகச்சத்துக்குச் சமமாய் தங்கத்தைச் சேர்த்துக் கொள்க. தங்கத்தின் எடைக்குச் சமமாக ~~சூதம்~~ இரசம் சேர்க்கவும், காறாமைச் ~~பாஷாணம்~~ சாரம் அரைத்து ~~சாத்திரை~~ வில்லை செய்து மூட்டில் வைத்து ~~மூக்கு~~ மூடு ~~மண்ணில்~~ மணல் ~~வைத்து~~ மறைவு புடம் பத்து ~~புடம்~~ முறை போடுக. இடவும்

பத்தான புடமிட்டெருவேற்றிப் போட்டு
பாங்காகப் பத்துந்தான் தீர்ந்தபின்பு
முத்தான கத்தாழம் பாலாலாட்டி
முதிரமசைவாறு வில்லையாகத் தட்டி
அத்தான வெளியிலே புடமேற்றிப் போட்டு
அரகிர பூணைக் செந்தூரமாச்சு
சித்தாக வேணுமென்றால் தினம் ரெண்டு பணந்தான்
தேன் கூட்டிச் சர்க்கரையில் கொள்ளே

சாறு

பத்து புடமும் தீர்ந்த பிறகு மறுபடி கற்றாழைச் சாற்றால் அரைத்து வில்லைகளாகத் தட்டி மறுபடி புடம் போட செந்தூரமாகும். தினமும் 175 மி.கி. செந்தூரத்தைத் தேனில் சேர்த்து சர்க்கரையையும் கலந்து கொள்ள வேண்டும்.

கொள்ளப்பாயிருபது நாள் சட்டையொன்றுபோகுங்
கு ப்பிட்டால் சித்தரெல்லாம் வார்த்தை சொல்வார்
உள்ளப்பா அவரோடே குளிகைமார்க்கம்
வேதாந்தத் திருமேலர்மக்கிளென்றார்
உள்ளப்பா நம்முடையவர்க்கமென்று
ஓடுகிற குளிகையைத் தான் கையிலியந்து
நில்லப்பா யவருடைய வர்க்கமென்றால்
நெம்பெரிய சட்டைமுனி வர்க்கமென்னே.

சாசு

இருபது நாள்கள் சந்தூரத்தைக் உட்கொள்ள அட்...

சித்தருடைய இந்தக் குளிகை மார்க்கத்தை திருமேலர் வர்க்கம், சட்டமுனி வர்க்கமென்று கூறுவர்.

என்னவே யென்னுடைய நாமஞ்சொல்லில்
எடுத்தகனத்துச் சித்தரெல்லாமியல்வாய்ப்பேசி
மன்னவே சட்டைமுனி நூலுக்குள்ளே
வர்மமென்னவென்று சொல்லிக் கேட்டானால்
தன்னவே சனகாதி மேலரோடு
சபையாகக் கைலாசத்திருக்கும் போது
பன்னவே கொங்கணரன்னூலை வைத்துப்
பாடியுங்கோவென்று பகுந்திட்டாரே
௬௫

சட்டமுனி நூலுக்குள் வர்மம் என்னவென்று கேட்டால் கைலாசத்திலிருக்கும் இறைவன் கொங்கணர் நூலைப் பாடுங்கள் என்று இயம்பினார்.

பகுந்திட்ட தூசோடு மச்சமுனிதானும்
பாடினார் சபையெல்லாங் கேட்டுமெச்ச
அகுந்திட்ட வாதத்திலாயிரத்தொன்று.
மைந்தனே காயசித்திக்கிதுதா நூறும்
நெகுந்திட்ட பன்னிரண்டு நூறும்
நிலமான ஞான மதுரெண்டுநூறு
வாகுத்திட்ட இருபத்து அஞ்சுநூறு
தெளிப்பில் சித்தருக்காமென்றார்காணே.

காகா

கொங்கணர் நூலொடு மச்சமுனியாரும் சபையோர் பாராட்டும்படி பாடினார். வாதத்திற்கு ஆயிரத்தொன்றும், காயசித்திக்கு நூறும், ஆயிரத்திரு நூறும், ஞானம் இருநூறும், இரண்டாயிரத்து ஐந்நூறும் சித்தர்களுக்கானவை என்று கூறினார்கள்.

ஞானப்பா அதின் பிறகு யிருநூறு பாட்டு.
கைமுறையாய் தீட்சைவிதி பாடினதைப் பார்த்து
உண்ணப் பா தீட்சைவிதி சத்தி மார்க்கம்
உத்தமனே நிசதீட்சை சிவத்தின் மார்க்கம்
தோணப்பா வெட்ட வெளியாகச் சொன்னேன்
சொன்னதொரு யிறுநூறு பாட்டும் பார்த்து
ஆணப்பா ஆணுவத்தால் சொன்னானென்று
அரைச்சனைத்திலென் னையங்கே அழையென்றுரை
கான

தீட்சைவிதி இருநூறு பாடினார்கள். தீட்சை விதி, சத்தி மார்க்கம், நிசதீட்சை, சிவ மார்க்கம் (வழி), அனைத்தையும் கூறினேன். இருநூறு பாடலை மட்டும் பார்த்துவிட்டு ஆணவத்தால் சொன்னார் என்று என்னை அங்கே அழைத்து வரும்படி கூறினார்கள்.

அழைச்சயென் மச்சமுனி கூட்டிப்போனார்;
அப்பவல்லோ சனகாதிசித்தரெல்லாங்
குளச்சுகுருவலக்காதில் சொல்லுந்தீட்சை
கொழுப் போடா பாடினதுவென்று கேட்டு
மூளச்சுகுருசித்தருக்கு நீயோ சொல்லு
மூதண்டச்சின்மயத்தைத் தள்ளி நேரே
இளச்சுகுருவானரோ சித்தரெல்லாம்
இடும்போ நீ பாடினதுவெனச் சொன்னாரே

காஅ

மச்சமுனி என்னை அழைத்துச் சென்றார். (கு)(ந)
அப்போது உலகிலுள்ள சித்தரெல்லோருக்கும்
~~இளக்குரு~~ வலது காதில் சொன்ன தீட்சையை
நீ கொழுப்போடு பாடி விட்டாயா, சித்தருக்கு
நீயே தறி விடு' என்றனர். நீ பாடிய
பாடல்கள் சிறப்பானவையா? மற்றவை
தாழ்வானவையா? என்றனர்

சொன்னமொழி கேட்டயர்ந்து நிற்கும்போது
திப்பரயான மேலிரு இருநூறும் வாங்கி
பன்ன நல்லபாவென்று கிழித்துப் போட்டார்
பாடினதோர் இருபத்தி அஞ்சுநூறும்
இன்ன நல்ல சித்தருக்காமென்று சொல்லி
கைகொடுத்துக் குகைக்குள் வைவையுமென்றார்
இன்னபடி சட்டைமுனி நூல்தான் சித்தர்
யிருபத்துவஞ்சநூறிதுபாரென்னே.

சி.சு.

சொன்னவற்றைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கும் போது இருநூறு பாடல்களை மேலிருவானவர் வாங்கி நல்ல பாடல்கள் என்று பெருமை கொண்டார். ~~கிழித்துப் போட்டுவிட்டார்.~~ 'இரண்டாயிரத்து ஐந்நூறு பாடல்கள் சித்தருக்கான நல்ல நூல்' என்று கூறி குகைக்குள் வைக்கச் சொன்னார். சட்டைமுனி நூல் இரண்டாயிரத்து ஐநூறு கைத்தான் ~~தான்~~ ~~சிறந்தது~~ என்றார்.

பாரென்றுங் கையெடுத்துச் சித்தர்மெச்சி
பாரங்காகக் கவனத்தே அழைச்சுப் போவார்
தீரனென்ற கறுப்பாக்கி மூலிகையைத் தானும்
சாதகமாய்வதின் பிறகு அண்டோர் கற்பம்
நேரென்று பூமியிலே குழியை வெட்டி
நிஜவாகச் செங்கொட்டை வெட்டிப்போட்டு
தூரென்று முழுவுசரம் பரப்பிக்கிதே
அகமாக நிரம்ப மண்ணை மேலே போடே

ஏய

சித்தர்கள் பாராட்டி பாரென்று அழைத்துப் போவார்கள். இன்னும் மூலிகையை ஆய்ந்த பிறகு கற்பம் உண்டென்று உணர்வர். பூமியிலே குழியை தோண்டி வெட்டி செங்கொட்டையை நன்கு இடித்துப் பரப்பிப் போட்டு மண்ணை மேலே பரப்பவேண்டும்.

தோட்டத்தின் மேல் நீர் விட்டுக் காயாமல் கட்டு
பகலாகமென்றானால் கருகிப் போகும்
தோட்டத்திலே இறுக வகைக் கொத்திப் பார்த்து
கோரகமண் கறுத்தப் பத்தானால் பார்த்து.
தோட்டத்திலே முருங்கைக் கொட்டை போட்டாயானால்
மேதண்ட மாறு திங்கள் பொருமி நிற்கும்
தோட்டத்திலே சலம் விட்டு மேலே திண்டால்
காயாட்டாலே ஏழு திங்கள் தோனுமாமே.

௭௧.

அதன் மேல் தண்ணீர் விட்டு வரண்டு போகாத அளவுக்குக் கட்ட வேண்டும், என்று நான் கழித்துப் பார்க்க ~~கருகிப் போகும்~~. சிறிதளவு கொத்திவிட வேண்டும். மண் கறுப்பான பத்தாம் நாள் முருங்கைக் கொட்டையை அதில் போடுக ஆறு மாதத்தில் ~~மேலெழுந்த~~ வளரு இருக்கும், அதில் தண்ணீரை ஊற்றி விட்டு விட்டால் ஏழு திங்களில் தோனாகி விடும்.

ஆமப்பா வெட்டியதோர் கொட்டையானால்
அதையில் லு மூன்று திங்கள் வித்தெல்லாம் விடலாம்
ஓமப்பா வெட்டாத கொட்டையானால்
ஓரெட்டு திங்களிலே வித்தெல்லாம் போடு
சேமப்பா வித்தை தெளிப்பதென்றால்
செப்புகிறேன் நீலியொடு கரிசாலை கரந்தை
தாமப்பா பொற்றலை வல்லாரையோடு
சாதகமாய் சிறு செருப்படையும் போடே

௭௨

வெட்டிய கொட்டையாயிருந்தால் மூன்று மாதங்களில் விதைகளைப் போடலாம். வெட்டாத கொட்டையாயிருந்தால் எட்டு மாதங்களில் விதைகளைப் போடலாம். விதைகளைப் போடுவதென்றால் நீலி, கரிசாலை, கரந்தை, பொற்றலைக் கையாந்தகரை, வல்லாரை, சிறு செருப்படை ~~போடு~~ போன்றவைகளை பயிர் செய்யலாம்.

போடப்பா குமரிதன்னை ஓமந்தானும்
புகழான நிலப்பனையும் புகழ் கொல்லங்கோவை
நீட்டப்பா திருமேனி வீழி வீழி
நிலையான குறைமயக்கி சிவனார் வேம்பு
ஊட்டப்பா கொடுவேலி யிதுகளெல்லாம்
ஒவ்வொன்றாய் வரிசையுடன் பயிரே செய்து
சூட்டப்பா தேவிபதம் பூசை பண்ணு
திணங்கலாய் மறந்துவிட்டால் பயிராகாதே.

பாடு

கற்றாழை, ஓமம், நிலப்பனை, கொல்லங்கோவை, குப்பைமேனி, வீழி, சிவனார்வேம்பு, கொடிவேலி இவையனைத்தையும் அவ்வொன்றாக பயிர் செய்து தேவி பாதத்திற்குப் பூசை செய்க அவ்வாறு மறந்து விட்டால் பயிராக வளராது.

பயிரான மூலிகைதான் முதல் தரத்தில் கேளு
பாங்காகக் கால்வாசி கறுப்பேயாகும்
பயிரான மறுதரத்தில் அரைவாசி கறுக்கும்
பாங்கான மறுதரத்தில் முக்கால்வாசி
மூயிரான மறுதரத்தில் முழுவாசி கறுக்கும்
மோசமில்லை கறுப்பாகுமென் பெரியோர் செய்தார்
பயிராகுங் கறுப்பதற்குச் சோதனைதான் சொல்வேன்
மைந்தனே மனமகிழக் கண்டடாயே

எசா

மூலிகைகள் பயிராகும் தரத்தைக் கேட்பாயாக. முதல் தரப்பில் கால் பங்கு பயிர்கள் கறுப்பாகும். இரண்டாம் தரப்பில் அரைப்பங்கு பயிர்களும் மூன்றாம் தரப்பில் முக்கால் வாசி பயிர்களும் மறு தரப்பில் முழுபங்கு பயிர்களும் கறுப்பாகும். அவ்வாறு ~~ஆகாதிருப்பதற்குச்~~ ஆகாதிருந்தால் சோதனையை மனம் மகிழும் படி கூறுகின்றேன்.

தின்றுகொள்ளச் சோதனைதான் சொக்கிறதாங்
கைமுறையாய் முழுக் கறுப்பின் பனிநீர்க் குகேள்ளோ
தின்றுகொள்ளப் பிரட்டையைத் தெய்த்துப்போட,
சாதகமாய்க் காகத்தின் நிறமே யாகும்
ஒன்றுகொள்ளக் கழுவியதைத் தேய்த்தாயுஞ் சோ
உண்டவர்க்கு மயிர்களுக்குஞ் சமுசயமேயில்லை
பண்டுகொள்ளக் காலறுப்பை முன்னே கொள்ளு
பாங்காகவரைக் கறுப்பைப் பின்னே கொள்ளே.

௭௫.

~~அதனை அறிய கொக்கின் இறகை கழுவிப்பார் பனிநீர் இல்லை மிருக தெய்த்து பார் 22~~

மேற்கூறிய அக்கறுப்பைச் சோதனை பல செய்தாலும் காகத்தின் நிறம் போன்ற கறுப்பாகவே யிருக்கும். பனிநீர்க்கொண்டு கழுவினாலும் ~~போகாது~~ நிறம் மாறாது. அதைச் சாப்பிட்டவர்க்குத் தலை மயிர் கறுப்பாகும். சந்தேகம் இல்லை கால் கறுப்பை முன்னும் அரைக் கறுப்பைப் பின்னும் கொள்ள வேண்டும்.

கொள்ளப்பா வதன் பிறகு முக்கால் வர்ணங்
கூடாதே முடிக்கறுப்பைச் சொன்னீர் தின்று
டாளப்பா சட்டையொன்றாகி நூன்று போகும்
உத்தமனே ரோமமெல்லாந் தும்பி போலாம்
மெள்ளப்பா முந்தி முந்தி வல்லாரை கொள்ளு
விராங்கிய பின் கரந்தை கொள்ளு கரிசாலி கொள்ளு
நில்லப்பா குமரி கொள்ளு ஆமங் கொள்ளு
நிலமானசை செருப்படையும் வீழி கொள்ளே.

எகா

~~கருப்பை~~ மும் பின்னர் ~~[illegible]~~ பின்னையும்

முக்கால் ~~(நரைத்தை)~~ பிறகு சாப்பிட வேண்டும். [illegible] ரோமங்கள் தும்பி போன்றாகி விடும். முதலிலே வல்லாரை, கரந்தை, கொள், கரிசாலை, குமரி, ஆமம், செருப்படி, வீழி, ஆகிய மூலிகைகளைப் படிப்படியாகக் கொள்ள வேண்டும்.

ஶ்ரீதிகொண்ட மச்சமுனி யூழிகாலம்
லெதாக்கீதச் சமாதியிலேயிருந்துமீண்டார்
ஆளிகொண்ட கமலமுனிகொடுவேலி கொண்டு
உடங்காக சமாதியிலேபுகுந்தானின்றார்
ஊாளிகொண்ட பிரம்மமுனி செருப்படையையுண்டு
உறங்காமல் சமாதியிலேயிருந்துபோனார்
குளிகைகொண்ட வாசமுனி பொற்றலையைக் கொண்டு
அகமாகச் சமாதியிலேயிருந்திட்டாரே

என

மச்சமுனி ஶ்ரீதியை உட்கொண்டு சமாதியிலே ஊழிக்காலம் இருந்தார். கமலமுனி கொடிவேலியைக் கொண்டு சமாதியிலே யுகம் வாழ்ந்தார். பிரமமுனி செருப்படையையுண்டு சமாதியில் இருந்தார். வாசமுனி பொற்றலைக் கையாந்தகரையைக் கொண்டு சமாதியிலே பலகாலம் வாழ்ந்தார்.

இருந்திட்டார் கஞ்சாவால் கோரக்கர்தானும்
ஏழுயுகங் கடந்தபின் புவைசூந்திருந்தார்
இருந்திட்ட கரிசாலை கொங்கணர்தான் கொண்டு
ஆச்சரியம் நாலுயுகம் வாதம் பார்த்தார்
பெருந்திட்ட திருமேனி அருபானந்தர்
பேணியுண்டு சமாதியிலே யுகந்தானின்றார்
பொருந்திட்ட கொல்லனுட கோவையுண்டு
போகமுனி கோடவரை யிருந்திட்டாரே

௭௮

சமாதியில் இருந்த பின்

கோரக்கர்ன் கஞ்சாவைக் கொண்டு ஏழு யுகங்கள் ~~வாழ்ந்தார்~~ ஏழு. கொங்கணர் கரிசாலையை ~~உ~~ண்டு நாலு யுகமும் வாதம் பார்த்தார் அரூபானந்தர் குப்பைமேனியைச் சாப்பிட்டு யுகமும் போக முனிவர், கொல்லங் கோவையைக் கொண்டு கோடிக்காலமும் வாழ்ந்தார்.

இருந்திட்ட மடு தோறும் அந்தரானந்தர்

எல்லாரும் கறுப்பாகஞ் செய்த மாந்தர்

பருந்திட்ட குழிவெட்டி இரண்டாளம் மட்டும்

பாங்காக அது நிறையச் செங்கொட்டை போட்டு

வைகுந்திட்ட மண் போட்டு அதின் மேலய்யா

வைத்தாரே கருநெல்லி கருந்நொச்சி

கிருந்திட்ட கஞ்சாவும் கொடிய வேலி

கை முறையாய் வைத்தார்கள் கருத்துப் போச்சே

௭௧.

அந்தரானந்தரின் கறுப்பாகச் செய்யும் வழிமுறையை [சொன்னார்] ~~உள்ளது~~. அகலமான குழியை இரண்டாளம் [ஆழம்] ~~அளவுக்கு~~ வெட்டி அதில் செங்கொட்டையை முறையே நிறையுமளவுக்குப் போடுக. அதன்மேல் மண்ணையும் கருநெல்லி, கருநொச்சி, கஞ்சா கொடிவேலி இவற்றையும் மேலே ~~வைத்தார்கள்~~. ~~வைக்க அப்பொழுது~~ [வளர்க்க கருப்பாகும்].

இறுத்திருந்த மேலினைதான் குகை தோறும் நிற்கும்
னாக முறையாயிதுகண்டு கிடந்தபின்பு
நிறுத்திருந்து குளிகையிட்டு தூடரச்சென்று
உத்தமனே யவரவரைக் கேட்டுஉண்ணு
மறுத்திருந்து திருடாதே பொய்சொல்லாதே
வாயாடாதத்திரியாதே நமக்கோ சொந்தம்
பொறுத்திருந்த சட்டைமுனியின் சாயம்தானை ன்றும்
போகு முன்னே கைகொடுத்துப் புகழ்செய்வாரே

அய

இவ்வாறு இருந்து

மூலிகை ~~[illegible]~~ கள் குகை~~யில்~~ தோறும் இருக்கும். பின் இவைகளை எதை எப்படி சாப்பிட வேண்டுமென்று நிமுற்றவரைக் கேட்டு அதன்படி செய்ய வேண்டும்.
திருடாது பொய் சொல்லாது வாயாடாது இருப்பின் சட்டைமுனி உதவி புரிந்து புகழுக் -குண்டானவைகளைச் செய்வார்.

1 [struck] யிதின் பிறகு முண்டனியையுண்ணு
2 போக் கோடே சோதியொடு அணங்கவுமேயுண்ணு
3 திகளாக ரோம விருட்சஞ் சாயாவிருட்சஞ்
6 அணங் கஞ் சான் மலிவி டுவர்ட்ம் பாகுயுண்டு
7 திகழாக உண்மையைக் கண்டு தேறி
8 யிவருடைய ஞாதத்திற் கிடுபங் கேளோ
4 சாதகமாய்ச் சேர்ந்தாடு பாவையுண்ணு
5 திகளாக ச்சாமவிருட்சங் கஞ்சாயாவிருட்சம்

அக.

சோதிவிருட்சம், அணங்கன் விருட்சம், ரோம விருட்சம், சாயா விருட்சம், சேர்ந்தாடு பாவை, சாம விருட்சம், கஞ்சா விருட்சம் ஆகிய மூலிகைகள் பலவற்றில் கற்பம் எது என்பதை உண்மையை தேறி தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

[illegible]

உன் வீட்டை அடைந்து, மனைக்குரிய [illegible]
சேர். சாமவிருட்சம், கஞ்சாவிருட்சம்

கேளப்பா அண்டத்தைப் பணம் போல் பொத்து
கெடயான வீரமொடு கற்பூரசாரந்
தாளப்பா வெடியுப்பு சவுக்காரச் சுண்ணம்
சாதிகமாய் வகை யொன்று பணந்தா னொன்று
நாளப்பா பொடிசெய்து நாலண்டத்தில்
நலமாகப் போட்டதை வெயிலில் வைக்க
தேளப்பா கொட்டியது வேகம் போல
இணத்திலே கண்டு கருச்சிலமொச்சே,

அ2

வீரம், கற்பூரம் ~~சாரம்~~ நவச்சாரம், வெடியுப்பு, சவுக்காரச்சுண்ணம்
இவற்றை வகைக்கு 488 மி.கி எடுத்துச் சூரணம்
செய்து நான்கு முட்டையை உடைத்து ஊற்றி பாத்திரத்தில் போட்டு வெயிலில் வைக்க
வேண்டும். தேள் கொட்டிய வேகம் போல
உடனே ~~[illegible]~~ கருநீராகும்.

ஆச்சப்பா கெந்தகமும் பலந்தான் பத்து
அப்பனே கல்வத்தில் இட்டுக் கொண்டு
ஓச்சப்பா வண்டநீர் (அண்டநீர்) விட்டு ஆட்டு
உத்தமனே அண்டங்கள் தண்ணீர் பண்ணி
வீச்சப்பா கெந்தகத்தைத் தினந்தான் மூன்று
இட்டு விட்டு அரைத்த பின்பு வெண்காரம் பலந்தான்
தேச்சப்பா கழுவியதை யிதிலே போட்டு
திறமாக வாறுநாள் தானரைத்துக் கட்டே

அரு

கெந்தகம் 350கி, எடுத்து கல்வத்தில் போட்டு அண்டநீர் (?) விட்டு அரைத்துக் கொள்க. மூன்று நாட்களும் இவ்வாறு அரைத்துக் கொண்டு கழுவிய வெண்காரத்தையும் அதனுடன் சேர்த்து அரைத்துக் கொள்க.

கிட்டுமய தோர்வில்லைதன் ஆமையோட்டுதல்
இடுக வைத்துவாலுகையிலேற்றிமெல்ல
எட்டுமய தோர்தீயெரிப்பாய் தினந்தானென்று
உறவாகக் கெட்டுப் போம் கெந்தி கெந்தி
மட்டுமய தோர் கெந்திக்குப் பாதி சூதம்
மாட்டுமயல் லோபீங்கானில் பிழிந்து போடே.

அசு

அரைத்தவற்றை ~~மாத்திரைகளாக்கி~~ வில்லைத்தட்டி ஆமையோட்டில்
வைத்து வாலுகையிலேற்றி ஒரு நாளைக்கு ~~உ~~
எரிக்க, கெந்தகம் கட்டிப்போகும். கட்டிய
கெந்திக்குப் பாதி அளவு இரச சூதத்தைப் பீங்கானில் பிழிந்து ~~போட்டுக்~~
சேர்த்துக் கொள்க.

போட்டத்திலே சவுக்காரச் சுண்ணஞ்சாரம்
புகழான வெடியுப்பு நேருங் கேளு
நீட்டையிலே வகைக்கு ஒருகாசு தூக்கி
நேராகப் பொடி செய்து அதிலே போட்டு
நீட்டையிலே துள்ளியது தண்ணீராமே
சேர்ந்து அந்தத் தண்ணீரைக் கெந்தகத்தில் விட்டு
பூட்டத்திலே தினம் மூன்று மெழுகு போல
அப்புறத்தே வாங்கி வைத்து அறையக் கேளோ.

அரு.

சவுக்காரச்சுண்ணம், நவச்சாரம், வெடியுப்பு இவற்றையும் வகைக்கு 4கி எடுத்துப் பொடித்துப் போட நீராகும். அந்நீரைக் கெந்தகத்தில் ஊற்றி மூன்று நாள் கழித்தெடுக்க மெழுகாகும்.

கேளப்பா தங்கமது குகையிலிட்டுக்
கெட்டியான செம்பதிலே நாலிலொன்று போட்டு
நாளப்பா உருகையிலே மெழுகுதானும்
சேர்ப்பாகப் பணம்போலே யதிலே போடு
தாளப்பா தங்கயிடை யிட்டபின்பு
சாதகமாய்ச் சோதிச்சு எடுத்து நன்றாய்
கேளப்பா குகையிலிட்டு அருக்கிக்கொண்டு
நலமான தேன்போலே செம்புக்கட்டே

அகா

தங்கத்தையும் அதில் ¼ (நால்) பாகம் செம்பையும் குகையில் போட்டுருக்கும்போது மெழுகு ~~[illegible]~~ (பனையை) கையும் அதில் போடு. பிறகு தங்கத்தை எடுத்து (குகையிலிட்டு உருக்கிக்கொண்டு) எடையைப் பார்த்து மீண்டும் மேற்கூறிய வாறு செம்பைச் சேர்த்துக் கொள்க.

கூட்டியல் லோகின் போலே செம்பு கூட்டி
குலாவிய தோர் தங்கத்தைக் குகையிலிட்டு
ஆட்டயல் லோ வுருகையிலே மெழுகு போட்டு
அப்பனே அப்படியே முறைகள் தோறும்
ஆட்டயல் லோ பத்துவிசை தீர்த்தாயானால்
பொன்னிற் குஞ்செம் பெல்லாம் போகும் பாரே.

அள

செம்பையும், தங்கத்தையும் குகையிலிட்டு உருகும் போது மெழுகையும் போட்டு உருக்கி இவ்வாறு பத்து முறை செய்தால் செம்பெல்லாம் தங்கமாகும்.

~~மேற்கூறியவாறு பல முறைகள் செய்ய செம்பு நீங்கி தங்கம் இருக்கும்.~~

பாரப்பா குகைதோறும் சோதித்து வாங்கி
பதறாமலெடுத்ததெல்லா முறுக்கிக் கொண்டு
நேரப்பா வோட்டவிட்டு ஊதிப் போட்டு
நிகச்சதுகம் வாரகை வைய்க்கும் பணமதிகநிற்கும்
தாரப்பா தங்கமது செம்பேயாச்சு
சாதகமாய்க் கெந்தகத்தின் செம்பினாலே
ஊரப்பா சொல்லாது செம்பில் வேதை
யோட்டவிக்க ஆண்பிள்ளையுமுண்டோ சொல்லே.

அது

முன்கூறிய முறைப்படி குகையில் வைத்து வைத்த தங்கத்தை முறுக்கி ஊட்டமல் போட்டு ஊதிவிட தங்கம் செம்பாகும். அந்த கெந்தகத்தினால் செய்யப்பட்ட செம்பினால் வேதைகள் செய்ய முடியாது.

சொல்லியதோர் செம்பினாற் குளிகை போடச்
சிகமாக நாடகங்கள் பண்ணு பண்ணு
சொல்லியதோர் செம்பினாற் கைவளையம்பண்ணு
துலங்கியதோர் நல் கட்டுக்குவளை பண்ணு
சொல்லியதோர் செம்பினாற் சித்தரெல்லாம்
சிகமாக ஆபரணம் பண்ணினாரே.

அசு.

இந்தச் செம்பினால் கைவளையம், கட்டுக்குவளை, மற்ற வளையங்கள், போன்ற பலவகை அணிகளைச் சித்தர்கள் செய்தார்கள்.

பண்ணியதோர் கெந்தகத்தின் மெழுகு நாள் சே
பணவெடைதான் ரெண்டு தினம் தின்று தின்று
எண்ணியதோர் மண்டலத்தில் உடம்பு தானும்
உத்தமனே தாமாகத் தள்ளிப் போமே
நிண்ணியதோர் மேனிதனைப் பார்க்கும் போது
நிலமான வருணனைப் போல் காணுங் காணும்
புண்ணியமே செய்தவர்க்குயித் தனையுமெய்தும்
பொய்சொல்லும் பாவிக்கெல்லாம் பொய்யே.

சுய.

கெந்தகத்தினால் செய்யப்பட்ட மெழுகை 488 மி.கி இரண்டு நாட்கள் சாப்பிட நாற்பத்தெட்டு நாட்களில் உடலானது.

உடல் வருண தேவனின் உடலைப் போல் தோன்றும். புண்ணியம் செய்தவர்க்கு இவை அத்தனையும் பொருந்தும். பொய் சொல்வோர்க்குப் பொய்யேயாகும்.

பொய்யாகும் நூல் கொடுத்த குருவைப் பார்த்து
புகழாகத் தூஷணித்தால் போகும் பாழாய்
பொய்யாகுங் காயசித்தி வாத முதலென்றால்
போக்கோடே கோடிசென்மம் புலையனாவான்
பொய்யாகுந் தேவியுடவாமமென்றால்
புகழாகவிதத்திலே பெருவயறுமாவான்
பொய்யாகுமுலகத்தே சித்தருண்டோவென்றால்
போஜனமுங்கிட்டாமல் புலையனுமாவானே.

சிகே

நூல் கொடுத்த குருவைப் பார்த்து இகழ்ந்து பேசினால் அனைத்தும் பாழாகும். காயசித்தி, வாதம் இவை பொய்யென்றால் பல கோடி ஜென்மங்கள் கீழ்ச்சாதி மகனாய் பிறப்பான். தேவியுடைய அழகும் ஒளியும் பொய்யென்றால் அவனுக்கும் பெருவயறு வந்து துன்பப்படுத்தும். உலகத்தில் சித்தர்கள் இருப்பது பொய்யென்றால் உணவும் கிடைக்காது தாழ்ந்த நிலையையடைவான்.

கனபுடம்
கஜபுடம்

ஆமப்பா முன்னெடுத்த தங்கச் செம்பை
அமைத்து நன்றாய்த் தகடாக வதிலே கேளு
ஓமப்பா வாலீரங் கெந்தகமுங் கூட்டி
உறவாகத் தகட்டுக்கு ப்பாதி பூசி
சேமப்பா அப்பிரகத் தகட்டதல் வைத்து
திறமாகத் தகடு கொண்டு மூடக் கட்டி
தேமப்பா வோட்டதனிட்டு மூடு மூடி
தீக்கொளுத்திக் கஜபுடமாய்ச் சிறக்கச் செய்யே

௯௨

முன்னர் கூறிய தங்கச் செம்மை அமைத்துத் தகடாக ஆக்கிக் கொள்ள வேண்டும். அதனுடன் வாலைரசம், கெந்தகம் இவற்றைச் சேர்த்துத் தகடின் மேல் பாதி பூசிக் கொள்ள வேண்டும். வைத்து அப்பிரகத் தகட்டின் அப்பிரகத் தகட்டின் அத்தகட்டினை வைத்து மூடி கட்டி ஓட்டில் வைத்து மூடி கஜபுடம் ( ) வைத்து எரிக்க வேண்டும்.

செய்யயிலே தேவியைநீ பூசைபண்ணு
திடமாகச் சமாதியிலேயிருந்துபாரு
மையயிலே தாரகத்தில் தேவிநின்று
வாச் அதடா வாச் அதடா காயசித்தியென்பாள்
கையிலே வாதசித்தின் கவனசித்தி
கைமுறையாய்ப் பலித்துதடா மைந்தாவென்பாள்
கொய்யயிலே யாறுதலம் வெளியாய்க் கட்டு
கூப்பிட்டுச் சாகரத்தின் குறிசொல்வாளே

௯௩

மேற்படி மருந்துகளைச் செய்யும்போது தேவியை நீ நினைத்து பூசை செய்வாயாக. சமாதியிலே நீ இருந்துக் கொள். தேவி வானில் நின்று இவை கைமுறையாய் காய சித்தி, வாத சித்தி, கவன சித்தி கிடைத்து விட்டது என்று கூறுவாள்.

உலகத்தில் குறியைச் சொல்வாள்.

சொல்லியதோர் புடமாறிக் குளிர்ந்தபின்பு
அழகாகப் பூசித்தெடுத்துப் பாரு
மெல்லியதோர் பொடியாக மொறுங்கிநிற்கும்
மைந்தனேயிதனையெடுத்து வைத்துக்கொண்டு
சொல்லியதோர் பொழுதுக்குக் குன்றியுண்ணு
ஓங்கியதோர் மண்டலத்திலொளியேமீறும்
இன்னியதோ ரிருட்டறையிலிருக்கும் போது
கதிரொளியோ கலைமதியோ வென்பார் காணே

சுசு

~~[illegible]~~ வைத்த புடம் ஆறிக் குளிர்ந்த பிறகு பூசை செய்து எடுத்துப்பார்க்க, தகடானது வெள்ளைப் பொடியாய் ஆகியிருக்கும். இதை 130 மி.கி அள வெடுத்து நாற்பத்தெட்டு நாட்களுக்குத் தொடர்ந்து உட்கொள்ள ஒளி அதிகமாகும். இருட்டறையில் இருக்கும் போது சூரிய ஒளி போன்றும், சந்திர ஒளி போன்றும் இருப்பார்கள்.

காணப்பா பூசைசெய்ய முறையைக் கேளு
கைமுறையாய்ச் சிவபரனை வைத்துப் பூசை செய்வார்
பூணப்பா சிலபேர் தான் தீபம் வைத்துப்
புகழாகப் பூசை செய்வார் பெண்ணை வைத்து
நாணப்பா சக்கரத்தைப் பூசை செய்வார்
நம்முடைய பூசையென்ன மேருப் போல
உணப்பா நாற்பத்து முக்கோணம் பார்த்து
உத்தமனே பூசை செய்வார் சித்தர் தானே.

சூ

பூசை செய்யும் முறையைக் கேளுங்கள். சிவபரன், தீபம், பெண்கள், சக்கரம், நாற்பத்து முக்கோணம் இவற்றை வைத்துப் பூசை செய்வார்கள். நாற்பது முக்கோணத்தை வைத்துப் பூசை செய்வார்கள் சித்தர்கள்.

தானென்ற மேருவைத் தான் பூசைசெய்தால்
ராயாட்டானண்ட ரண்டந் தீயாய் வேகும்
தேனென்ற மேருவுக்குத் தீட்சை வேணுஞ்
சிறுபிள்ளாய் மற்றவரால் தீண்டப் போகா
வானென்ற மேருவைத் தான் பூசைசெய்வோர்
வாய்திறந்து உபதேசஞ் சொன்னாரானால்
கோனென்ற வாதசித்துக் காயசித்து
கொள்ளாபிட்டானவன் சீசன் கூறினேனே

சுகா

மேருவை நாம் பூசை செய்தால் அண்டங்கள் தீ போன்று வெந்து விடும். மேருவுக்கு தீட்சை செய்ய வேண்டும். சிறுபிள்ளைகள் செய்யக் கூடாது. மேருவிற்கு மந்திரம் கூறி பூசையைச் செய்தால். உபதேசம் [illegible] வாதசித்து, காயசித்து, கைவரப் பெற்றவனாவான்

கூறிய தோர் வாலையிலே மூன்றெழுத்தைக் கொண்டு

~~ஐமந்தனை யிவளை நீ பூசை பண்ணி~~

கூறிப் பரிந்து பூசை செய்து பின்னுங் கொண்டு

மாறிய தோர் திரிபுரையினை யெழுத்தைக் கொண்டு

ஐமந்தனை யிவளை நீ பூசை பண்ணி

தேறிய தோர் புவனையுனை யெழுத்தைக் கொண்டு

திறமாகப் புவனையை நீ பூசை பண்ணி

ஆரிய தோர் மனோயாற்றை யெழுத்தைக் கொண்டு

அவளுடைய பாதம் போற்றிப் பூசை பண்ணே

சீன

வாலையிலே மூன்றெழுத்தைக் (   ) கூறி

பூசை செய்து திரிபுரசுந்தரியின் எழுத்தைக் கூறி

அவளுக்குப் பூசை செய்து புவனேசுவரியின் எழுத்

-தைக் கூறி அவளுக்குப் பூசை செய்து

. . . . . . எழுத்தைக் கூறி பாதத்தினைப்

போற்றி பூசை செய்து கொள்ள வேண்டும்.

பண்ணியபின் சாமளா யந்தெழுத்தைக் கொண்டு
பண்பாகத் தீட்சை ஐந்தும் முடித்துப் பின்பு
உண்ணியதோர் வாசியென்ற யோகத்துக்கு
மைந்தனே பிராணாயம் பண்ணித் தீடு
எண்ணியதோர்த் தகையுமர்ந்து தீர்ந்தால்
காயசித்தி பண்ணையிலே விக்கினங்களில்லை
நண்ணியதோ உலகமென்ன சித்தரென்ன
உத்தமனை விட்ட குறையறுக்குங் காணே

கஅ

சியாமளாவின் அந்தெழுத்தைக் கூறி தீட்சை ஐந்தும் முடித்து வாசி தன்னும் மேச்சினை அடக்குவதற்கு பிராணாயாமம் செய்து விடு. மேற்கூறிய அத்தனையும் முறையோடு செய்தால் காயசித்தி அடைவதற்கு எவ்வித தடைகளுமில்லை. துன்பமுமில்லை. குறையனைத்தும் நீங்கி விடும்.

காணப்பா காயசித்தி பண்ணும் போது
காட்டதேன் வாழையிலே தின்னுமாகில்
பூணப்பா வாழையைப் போலென்றும் வாழ்வார்
உயர்வான வயவர்தனத்தே தின்றாகில்
பூணப்பா யெவ்வனமே யென்றும் வாழ்வார்
புழுக முப்பதிலே தின்றனாகில்
தோணப்பா முப்பது போலென்றும் வாழ்வார்
சிகமான அண்பதிலே தின்றால் கேளே

சி.சி.

காயசித்தி செய்யும் போது வாழையிலே
தின்றால் வாழையைப் போல் என்றும் வாழ்வர்.
~~பூநூறையை~~ பொருளையும் எடுத்துப் பயன்படுத்த [அதனை உண்ணுபவன்]
~~தாதவரெனில்~~ [இளமையுடன் இருப்பான்] எங்கும் எப்போதும் வாழ்வார்.
முப்பதிலே தின்றால் முப்பது போல் என்றும்
வாழ்வார். ~~ஐம்பதிலே ஐம்பதுபோல்~~

(த.மி.பா)

கோளப்பா அன்பது போய்ப்பதினாறுஞ்
செடையானைசுபதிலே தின்றானால்
வாளப்பா யிருபது போலென்றுந்தான்
வாங்காமல் தின்றுவிடும் வாத்திகூடா
நாளப்பா யிது மேலே வயசு மிஞ்சி
நரம்பெல்லாந் தளர்ந்து போங்கடனம்யாரு
வாளப்பா வர்த்த சிவன் சொன்னமார்க்கம்
வெவ்வேறய்ச் சித்தர் சொன்னவித்தைபாரு

87

ஐம்பது வயதிலே சாப்பிட்டால் ஐம்பது வயது போய் பதினாறு வயது போல் ஆகும். எழுபது வயதிலே சாப்பிட்டால் இருபது போல் வயதாகும். இதற்கு மேலும் வயதாகி நரம்பு தளர்ந்து போனவர்களுக்குச் சிவன் சொன்ன வழி கடினம் தான். சித்தர்கள் கூறிய வித்தைகளைப் பார்த்தறிந்து கொள்க.

பாரப்பா காயசித்திசெய் முறைக்கும்
பற்றிட்டுப் பாரம் வைத்தாப் போலே சொன்னேன்
நேமப்பா சித்தர் சொன்ன கற்பத்துக்கு
என்னுடைய நூலுக்கு மிணைசந்து பாரு
தாரப்பா தொட்டல் லோமெட்ட வரைக்குஞ் சொன்னேன்
சொல்லாதே ஒளித்திட்டார் சித்தரெல்லாஞ்
சாயப்பா குருபதத்தைக் காத்தால் சித்தி
காயசித்தி யாதனை தோர் காட்டி முன்னே.

லாக.

காயசித்தி அடையும் முறையை பந்தினை வைத்து அதன் மீது கனமான பொருளை வைத்ததற் கொப்ப தெளிவாகக் கூறினேன். சித்தர்கள் கூறியுள்ள கற்பத்தையும் என்நூலிலுள்ளதையும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். சித்தர்கள் சொல்லாது மறைத்து வைத்ததை நான் தெளிவாக கடைசி வரையுஞ் சொன்னேன். குருவின் பதத்தைப் போற்றினால் சித்தியடையலாம். காயசித்தி அடையும் முறை முற்றுப் பெற்றது.

இக்கட்டுரை, எழுத்தை சரிபார்த்து, பத்திரிகையோர் செம்மையுற அச்சுக்கு வழங்கலாம்.

20.